DEVRİM İÇİN DEDİLER

NAZIM HİKMET * RUHİ SU * RAHMİ SALTUK * ZÜLFÜ LİVANELİ * AŞIK İHSANİ * CİĞERHUN * ŞAH TURNA * AHMED ARİF * ATAOL BEHRAMOĞLU * NİHAT BEHRAM * CEM KARACA * YILMAZ GÜNEY * MARŞLAR * SEÇME SÖZLER

ÖZAN DOLU ANADOLU YAYINLARI

DEVRİM İÇİN DEDİLER

1

GÜRYAY MATBAASI
Çatalçeşme Sk. No. 26 Yavuz Han
Gağaloğlu - ISTANBUL
Şubat 1977

DEVRiM iÇiN DEDiLER

OZAN DOLU ANADOLU YAYINLARI
DERLEME DİZİSİ: 1
Sorumlu yönetmen: GARİP SIRLIOĞLU

DEVRIM IÇIN DEDILER

Derleyen
GARIP SIRLIOĞLU

YÖNETIM YERI
Ata Iş Hanı 34/103
Cağaloğlu ISTANBUL

ÇIKMADAN ÖNCE

Bir yıl öncesine kadar Garip'le hemen her karşılaşmamızda, kızdığını bile bile ona: «Bana güvenme! istediğini kendin yarat!.. Babam bana cehalet ve sefaletten başka birşey bırakmadı. Kendi olanaklarımla oldum ne olabildiysem. Sen de öyle olmalısın!» «Âşık Ihsanî'nin oğlu değil, Garip Sırlıoğlu olarak çıkmalısın ortaya» diyor, onu kişiliğini kazanmaya itiyordum...

Sana oğlum demem hayatta çiğsen
İstemem başına altın taç giysen
Yetiştirip iki ağaç diktiysen
İşte sen o zaman benim oğlumsun...

Bu dizeleri daha garip doğduğu zamanlar yazmıştım. Ogün bugündür, onun içinden geldiği topluma gücü yettiğince yararlı olmasını istedim. Çağdaşları arasında ilerici, önder olması gerekenlerden biri odur!.. Bunu lâf olsun diye söylemiyorum; durumu bunu gerektirir...

Vur ve Garip, vur merhemi
Vur kapansın kahpe yara!
Al hakkını silâh eyle
Aman verme haksızlara!..

14.1.1977 günü bana geldi. «Baba» dedi. «Bir kitaba sığacak kadar şiir derledim. Pir Sultan'dan - Sarıcakız'a. Nâzım Hikmet'den H. I. Dinamo'ya; Tümü de devrim üzerine.

Türkiye ozanları devrimden yana ne söylemişler? Bunları bir de ben dağıtıp duyurmak istiyorum..» Bu arada aklıma geldi, sordum: «Karacaoğlan'dan da aldın mı Türkiye halkının ilk devrimci ozanlarından biridir. Bakma hakkında çıkarılmış kitapların Güzellemeler'le dolu olduğuna. Örneğin şu:

Yeme el malını ergeç verirsin
Iğneden ipliğe sorulur bir gün...

Sonra:

Çıktım yücesine seyran eyledim
Baktım bir ben değil âlem perişan...

dizeleri onundur. Daha çok örnek verilebilir.. O'na, toplumcu olmayan ozan gözüyle bakılamaz. Ama neylersin ki yıkılası haramzadeler her işlerine gelme-

yene engel olmaya çalıştıkları gibi ulu ozan Karacaoğlan'ın da gerçeklere değinen yapıtları üzerine kara perdelerini çekmişlerdir.

Sonra Yunus Emre!.. O'na da tümden «mistik» diyemeyiz. Şu dizelere bak, O'nundur.

Yedikleri yoksul eti,
İçtikleri kan olmuştur...

Yunus Emre'den al, Pis Sultan'dan, Âşık Devrimi'den, Âşık Eşref'den... Bir çoğundan al çıkar ortaya iyi bir iş yapmış olursun.

«Tamam baba, aldım» dedi. Devrim üzerine diyenlerden, aklıma gelen herkesden bir ya da birkaç aldım. Bir önsöz kaldı, onu da sen yazarsan tamam olacak.

Hadi garip, hadi benim aslanım,
Sık, daha sık keskin kemik dişini,
Kat şu zalim zorlukları önüne,
Ser onların birer birer leşini!..

«Peki» dedim, adı ne olacak bu derlemenin? «DEVRIM IÇIN DEDILER» deyip kesti. «Ad»ı hemen benimsedim. «Güzel» dedim. Adını beğendim, iç düzenlemeyle dağıtımında da başarılı olursan daha

güzel olacak, deyip sonunda aşağıdaki şu son türkülerimizden birinin yayınlanmasında da karar kaldık.

HADI BENİM TÜRKİYELİM

Hadi Mehmet, hadi canım
Hadi yürü kızıl kanım
Hadi koca Pir Sultanım
Hadi başka başka dillim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi bire zaman geçti
Kara demir suyu içti
Hadi dağlar çiçek açtı
Anadolu kilim kilim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi gülüm hadi balım
Hadi meyve yüklü dalım
Toplanalım kalmayalım
Parça parça dilim dilim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi bire kavgamız var
Hadi fazla sıktı yular
Hadi güneydoğulular

Hadi susuz yolsuz illim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi efem Ege soylum
Marmaralım fidan boylum
Karadeniz oylum oylum
Kemençesi gümüş tellim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi emekçi, yaratan
Vur engel çıksın aradan
Hadi Kars'tan Ankara'dan
Hadi doğrul bükük bellim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi el sarıldı çağa
Hadi seni yıktı ağa
Hadi bire kalk ayağa
Hadi ibom hadi Velim
Hadi benim Türkiyelim.

Hadi işçim köylüm yaşa
Hadi sarıl dağa taşa
Hadi savaşa, savaşa
Aha teknik aha bilim
Hadi benim Türkiyelim.

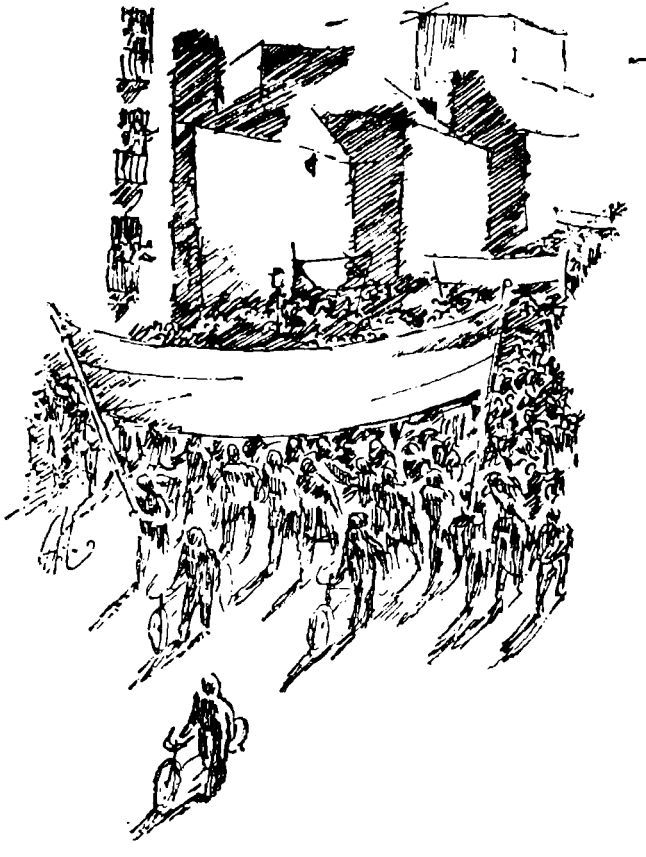
16.1.1977
AŞIK IHSANI

GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

Çağımızda toplumu, bulunduğu üretim biçiminden yeni bir üretim biçimine geçirecek olan devrimci güç işçi sınıfıdır. Gençlik eylemleri bu sınıfın eylemleriyle bütünleşebildiği ölçüde doğru ve faydalıdır. Yoksa gençlik eylemleri kendi başına olumlu sonuçlara ulaşamaz. Gençlik eylemleri bir noktaya kadar faydalıdır, fakat bir noktadan sonra fayda getirmez. Eylemin devamı olanaksızlaşır. Gençlik örgütlerinin ve gençlerin gücü sınırlı kalır. Bir başka deyişle toplumdaki gelişmeler ve eylemler gençliği aşar. Bu noktadan öte eylem, başka örgütler tarafından yürütülmesi gereken boyutlara ulaşmıştır. Eğer gençlik yeni boyutlara ulaşmış eylemi kendi başına yürütmeye devam ederse büyük yanlışlara varır.

Toplumsal yapıya karşı yürütülen öğrenci eylemlerinin sınırı, kendiliğinden sınıf olan emekçilerin kendisi için sınıf olması için, bir başka deyişle emekçi sınıflara bilinç taşıma olarak tanımlanmıştır. Bunun ötesine taşan eylemler çoğunca bir siyasî örgüt yani bir parti tarafından yürütülmelidir.

HARUN KARADENİZ

RUHi SU

ERZURUM DAĞLARI KAR ILE BORAN

Erzurum dağları da kar ile boran
Almış dört yanımı da dert ile verem
Sizde bulunmaz mı da bir kurşun kalem
Yazıp ahvalimi de dosta bildirem

Uy beni beni de belâlı beni
Satarım bu canıda bırakmam seni
Çıkarım dağlara da kurt yesin beni
Vay beni beni de belâlı beni

Dört yanımı gurbet sarmış telinen
Yaslı yaslı bayram ettim elilen
Göz göz oldu yaralarım dililen
Yaramı sarmaya da derman bulunmaz

Uy beni beni de belâlı beni
Satarım bu canıda bırakmam seni
Çıkarım dağlar da kurt yesin beni
Vay beni beni de belâlı beni.

LAVIK

NEFES

Zahit bizi tân eyleme
Hak ismin okur dilimiz
Sakın efsane söyleme
Hazrete varır yolumuz.
Sayılmayız parmağ ile
Tükenmeyiz kırmağ ile
Taşramızdan sormağ ile
Kimse bilmez ahvalimiz
Erenlerin birdir yolu
Cümlesine dedik beli
Gören bizi sanır deli
Usludan yeğdir delimiz.
Muhyî sana olan himmet
Âşık isen cana minnet
Cümle âlemlere rahmet
Saçar şu yoksul elimiz...

MUHYİ

KOCA GEY

Senin o tektirin bize abestir
Bu yiğitlik sana kimden mirastır
Eğer ki kulluğan verirsen destur
İnan üçten beşten senden geride kalan
değilem broyl

Kavga görmeyince açılmaz aynım
Benimle beraber Mustafa kaynım
Eğer ki kavgada kızarsa beynim
İnan üçten beşten senden gide kalan
değilem broyl

Koca bey'em çok diyarlar gezmişem
Nice nice alayları bozmuşam
Bin keleyi bir cidaya dizmişem
İnan üçten beşten senden geride kalan
değilem broyl

KÖROĞLU

KARACAOĞLAN'A SAHIP ÇIKAN SAIMBEYLI FARSAKLARININ BIR DÜĞÜN TÜRKÜSÜ:

Atladım girdim bava (bağa)
Alnım değdi yaprava (yaprağa)
Sevdiğimi verseler
Girmem kara toprava

Kayalar kertilir mi
Ağ terlik vırtılır mı
Ergen kız cahil oğlan
Inkârdan kurtulur mu

Çıktım dam loğlamaya
Indim yar yolllamaya
Yar gedikten aşarken
Başladım ağlamaya

Ey gelinler ey kızlar
Babalım boynunuza (vebalim boynunuza)
Vurun vurun öldürün
Ya alın koynunuza

DRAMA KÖPRÜSÜ

Drama köprüsü Hasan, dardır geçilmez
Soğuktur suları Hasan, bir tas içilmez
Anadan geçilir Hasan, yardan geçilmez

At martini de bre Hasan, dağlar inlesin
Drama mahpusunda Hasan, dostlar dinlesin

Mezar taşlarını Hasan, koyun mu sandın
Adam öldürmeyi Hasan, oyun mu sandın
Drama mahpusunu Hasan, evin mi sandın

At martini de bre Hasan, dağlar inlesin
Drama mahpusunda Hasan, Dostlar dinlesin...

ALAMANYA'DA ÇÖPÇÜLERIMIZ

«Nasıl geçtin de boz bulanık sellerden»
«Haberimi mi altın esen yellerden»
«Yadigâr mı geldin de bizim ellerden»
«Gülü Reyhan misali koktun birader»

Gün ışır ışımaz alın yazımız parlar,
Ne alın yazısı el yazısı be,
Sökmeyiz ki biz ilkokul aydınlığı bile
gösterilmeyenler
Biz, pis yöneticilerin mutsuz kişileri
Süpürürüz yaban ellerinin sokaklarını pis el, pis
yürek.

Sığmazken atalarım güne yarına
Düşmüşüm vay düşmüşüm ben el kapılarına.
Daha üç yüz yıl önce, omuzlarımızda gök yarısı
bayraklar
Eğilirdi bu ülkelerin burçları uygarlığımıza.
Şimdi ta Bünyan'daki üç çocuk ağızları açlıkla
büyümüş
Şimdi ta Ereğli'deki dört çocuk gözleri açlıkla
iri iri
Alır karanlıklar karanlıklar ardından gönderdiğim
kara lokmasını.

Sığmazken atalarım güne yarına
Düşmüşüm vay düşmüşüm ben el kapılarına.

Ne duruyoruz aylık bin yeşil mark
Varalım dağılalım kartal Anadolu'dan yeryüzüne
Beyler altın uykularından uyanmak üzere haydi
yollarını temizleyelim
Al güneşten bile utanmadan pis el, pis yürek.

Sığmazken atalarım güne yarına
Düşmüşüm vay düşmüşüm ben el kapılarına...

Fazıl Hüsnü Dağlarca

«Almanya acı vatan
Adama hiç gülmeyi
Nedendir bilemedi m
Bazıları gelmeyi
Üçü kız iki oğlan
Kime bırakıp gittin
Böyle güzel yuvayı
Ateşe yakıp gittin
Almanya'ya gitmişsin
Orada evlenmişsin
YamTam yedi sene oldu
Evine gelmemişsin
Azçok para yollarsın
Bu para neye yarar
Beş çocukla ailen
Hepisi seni arar»

Haydar Gedikoğlu

EL KAPILARI

Ay doğar bedir bedir
Yel eser ılgıt ılgıt
Sırıtır sıram sıram el kapıları
El kapıları da kölelik kapıları
Kul olur yiğit!
Kul olur yiğit!
Ay doğar hilal hilal
Gün doğar devrim devrim
Yıkılır sıram sıram el kapıları
El kapıları da kölelik kapıları
Kurtulur yiğit!
Kurtulur yiğit!

Hasan Hüseyin

ALADAĞ

Aladağın eteği
Oy naze naz eyleme
Beyler kurmuş otağı
Ölürem kızlar göz eyleme
Felek onlardan yana
Oy naze naz eyleme
Bize atar köteği
Ölürem kızlar göz eyleme
Gider kervan yorulur
Oy naze naz eyleme
Bulanan su durulur
Ölürem kızlar göz eyleme
Bu devran böyle gitmez
Oy naze naz eyleme
Bir gün hesap sorulur
Ölürem kızlar göz eyleme

Ömer Polat
Aladağlı Miho

YEMEN TÜRKÜSÜ II

Merhametsiz padişahlar askeri
On sene bekletiyor Hicaz'da
Genç iken kocadım yitirdim yari
Soyka Yemen yiğit koymadı bizde

Nolur karlı dağlar ne olur
Asker yarim gelse yaralarım iyolur

Padişaha söylen yari göndersin
Bu kanunu bu zakonu döndersin
On seneyi bir seneye indirsin
Hiç mi merhamet yok sultan Aziz'de

Nolur karlı dağlar ne olur
Asker yarim gelse yaralarım iyolur

Gelin ömrüm geçti ben mozuluyom
Kara saçıma ak ördürdüm düzlüyom
On senedir asker yolu gözlüyom
Saçım ağardı fer kalmadı gözde

YEMEN TÜRKÜSÜ III

Yemen Yemen şanlı Yemen
Toprakları kanlı Yemen
Ben Yemen'e dayanamam
Nazlı Yardan ayrılamam
Gitme Yemen'e Yemen'e
Yemen sıcak dayanamam
Tan borusu çalınırken
Sen küçüksün uyanamam

Nimetullah Hafız

YEMEN TÜRKÜSÜ I

Havada bulut yak bu ne dumandır
Mahlede ölen yok bu ne figandır
Şu Yemen elleri ne de yamandır

Ano Yemendir
Gülü çemendir
Giden gelmiyor
Acep nedendir
Burası Muştur
Yolu yokuştur
Giden gelmiyor
Acep ne iştir

Kışlanın önünde redif sesi var
Bakın çantasında acep nesi var
Bir çift kundurayla bir de fesi var

Mızıka çalınır düğün mü sandın
Al yeşil bayrağı gelin mi sandın
Yemene gideni gelir mi sandın
Dön gel ağam dön gel dayanamiram
Uyku gaflet basmış uyanamiram
Ağaç öldüğüne inanmiram

«Aman!
Anam benim de ulu yola durursa
Ak saçını da kelep kelep yolarsa
Hani benim oğlum diye sorarsa
Saklaman gizlemen öldü den varın»

KAMAN AĞDI

Kaman'da uşak kalmadı
Redif gitti sürüyenen
Yatamıyom gece gündüz
Gelinlerin zarıyınan
Kars'ta kavga kuruluyor
Redif orda deriliyor
Mızıkalar vuruluyor
Trampetli boruyunan
Şimdi arslanlar güleşir
Yiğitler kana bulaşır
İnşallah hızır ulaşır
Al bayraklı periyinen

SIVASTOPOL MARŞI

Sivastopol önünde yatan gemiler
Atar nizam topunu yer gök iniler
Yardımcıdır bize kırklar yediler

Aman da padişahım izin ver bize
Izin de vermezisen dök bizi denize

Sivastopol önünde yıkık minare
Düşman dedikleri gelmez imana
Erenler geliyor bize imdada

Aman da padişahım izin ver bize
Izin de vermezisen dök bizi denize

HER sabah yeniden
başlıyorum yaşamaya.
Pembeleri, mavileri yeniden seviyorum.
Ağacı, duvarı, parmaklığı, hapisliği yeniden
öğreniyorum.
Ve yarının, yani bir gün sonranın Yılmaz Güney'i
olmaya,
onun dokusunu dokumaya başlıyorum.
Hergün, titizlikle atılmış bir ilmektir çünkü;
yenileşen hücrelerimizin bir katıdır.
Hergün, kendimizle, geçmişimizle,
geleceğimizle,
yaptıklarımızla, yapacaklarımızla bir
hesaplaşmadır.

Yılmaz Güney

RAHMi
SALTUK

IÇERDE

Haberin var mı taş duvar?
Demir kapı ,kör pencere,
Yastığım, ranzam, zincirim,
Uğrun ölümlere gidip geldiğim,
Zulamdaki mahzun resim,
Haberin var mı?
Görüşmecim, yeşil soğan göndermiş,
Karanfil kokuyor cigaram
Dağlarına bahar gelmiş memleketimin.

Ahmet Arif

ON BEŞLERE AĞIT

Hayali gönlümde yadigar kalan
Bir yanım deryada çalkanır şimdi
Onbeş mürşit ile boğulup ölen
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

Garip garip öter derya kuşları
Su içinde uykuları düşleri
Bir gelin gelir de döker yaşları
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

Yaralarım tuz içinde kanıyor
Uyku basmış elâ gözler sönüyor
Bir yanımda Suphi, Nejat ölüyor
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

Nazım ile zindanda günbegün biri
Söyletir dilsizi ağlatır körü
Bir yanım çürüyor, bir yanım diri
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

Gelir günler gelir, yaram sarılır
Bir gün olur elbet, hesap sorulur
Bir yanım Acem'den, Çin'den çevrilir
Bir yanım deryada çalkanır şimdi.

ALTIN HIZMA

Altın hızma mülayim
Seni haktan dileyim
Yaz günü temmuzda
Sen terle, ben sileyim

Gün gördüm, günler gördüm
Seni gördüm şadoldum

Altın hızma incidir
Gömleğim nar içidir
Menim (Benim) lal olmuş dilim
Ne direm (derim), yar incidir

Gün gördüm, günler gördüm
Seni gördüm şadoldum

Altın hızma tumağa
Balahşi bal yanağa
Güzel gel görüşelim
Men (Ben) gidirem ırağa

Gün gördüm, günler gördüm
Seni gördüm şadoldum

CENDERME

Cendermenin alayları koğuştur
Benim yarim cendermede çavuştur

Kız ben sene (sana) demedim mi
Karşıki dağlar cenderme

Yarim küçük karakola gönderme
Siyah zülfün ince bele indirme

Cendermenin elindeki süngüsü
Benim yarim cendermede hangisi

Kız ben sene (sana) demedim mi
Karşıki dağlar cenderme

VENSEREMOS

Şili'de halk bugün savaşıyor
Cesaret ve aklın gücüyle
Kahrolsun halkın katili cunta
Yaşasın Unidat Popular (Halk Birliği)

Venseremos venseremos (zafer bizimdir)
Kıralım zincirlerimizi
Zulme ve yoksulluğa paydos

Geçmişe ağlamak fayda vermez
Gelecek mutlak sosyalizm
Yarını bugünden kuracaksın
O senin tarihin olacak

Venseremos venseremos (zafer bizimdir)
Kıralım zincirlerimizi
Zulme ve yoksulluğa paydos.

ACIYI BAL EYLEDIK

Bak şu bebelerin güzelliğine
Kaşı destan
Gözü destan
Elleri kan içinde

Kör olasın demiyorum
Kör olmada
Gör beni

Damda birlikte yatmışız
Öküzü hoşça tutmuşuz
Koyun değil şu dağlarda
San kendimizi gütmüşüz
Hor baktık mı karıncaya
Kırdık mı kanadını serçenin
Vurduk mu karacanın yavrusunu
Ya nasıl kıyarız insana

Sen olmasan öldürmek ne
Çürümek ne zindanlarda
Özlem ne ayrılık ne
Yokluk ne yoksulluk ne
Ilenmek ne dilenmek ne
Işsiz güçsüz dolanmak ne
Gün gün ile barışmalı
Kardeş kardeş duruşmalı

Koklaşmalı söyleşmeli
Korka korka yaşamak ne

Kör olasın demiyorum
Kör olmada
Gör beni

Kanadık toprak olduk
Çekildik bayrak olduk
Döküldük yaprak olduk
Geldik bugüne

Ekmeği bol eyledik
Acıyı bal eyledik
Sıratı yol eyledik
Geldik bugüne

Ekilir ekin geliriz
Ezilir un geliriz
Bir gider bin geliriz
Beni vurmak kurtuluş mu

Kör olasın demiyorum
Kör olma da
Gör beni

Hasan Hüseyin

ŞERIF'E AĞIT

Mezarlardan çıktılar
Bayram benim neyime
Çekip Şerif'i vurdular
Kan damlar yüreğime

İşte Şerif şehit oldu
Bayram benim neyime
Patronların gönlü oldu
Kan damlar yüreğime

Bitsin artık kara zulum
Bayram benim neyime
Hep bize mi bunca ölüm
Kandamlar yüreğime

Ezilip duruyoruz
Bayram benim neyime
Iktidara yürüyoruz
Gül damlar yüreğime

JANDARMA

Ay ışığı jandarmanın
Süngüsünü yakıyor
Mahpus yoldaş pencereden
Jandarmaya bakıyor.

Ve diyor ki o, jandarma sen
Kardeşimsin, köylümsün
Kırlarında salgın gezen
Köyden geldin belki dün

Jandarma biz sosyalistiz
Dostuz yanlız biz sana
Kurtuluşun bizimledir
Elini uzatsana

Jandarma sen; ah bir bilsen
Sana ne iş verdiler
Belki bir gün zabit sana
Köylünü kurşunla, der

Jandarma biz sosyalistiz
Dostuz yalnız biz sana
Kurtuluşun bizimledir
Elini uzatsana

Anan, karın, çocukların
Köyünde aç kaldılar

Ne hükümet el uzatır
Ne ağadan medet var.

Jandarma biz sosyalistiz
Dostuz yanlız biz sana
Kurtuluşun bizimledir
Elini uzatsana.

GÜLEZAR-DERSIM

Dersim dört dağiçinde
Gülü var bağ içinde (bardak içinde)
Dersim'i hak saklasın
Bir gülüm var içinde

N'oldu ağama n'oldu
Sarardı benzin soldu
Ağam burdan gideli
Bu yerler viran oldu.

Harput'un altı kelek
Dersim'e gidek gelek
Eli elimde olsun
Kapı kapı dilenek

N'oldu ağama n'oldu
Sarardı benzin soldu
Ağam burdan gideli
Bu yerler viran oldu.

KAZAK ABDAL

Eşeği saldım çayıra
Otlayıp karnın doyura
Gördüğü düşü hayıra
Yoranın da avradını
Münkür münafığın soyu
Yıktı, harap etti köyü
Ölüsüne bir tas suyu
Dökenin de avradını
Derince kazın kuyusun
Inim inim inlesin
Kefen dikmeye iynesin
Verenin de avradını
Dağdan tahta indirenin
Iskatına oturanın
Talkınını bitirenin
Imamında avradını
Gammaz ile madrabazın
Malı vardır da yemezin
Ikisin meyit namazın
Kılanın da avradını
Kazab Abdal söz söyledi
Cümle halkı dahleyledi
Sorarlarsa, kim söyledi
Soranın da avradını.

GELİŞME

baskı ve zulümlerin
aşılması değil midir?
Gelişme, ancak onu engelleyen baskıları
yenerek,
gelişmeyi zorla bastırmayı amaçlayan
zulmü yenerek
etkisiz kılarak gerçekleşmez mi?
Proleteryanın sınıf bilinci,
burjuvaziyle savaşarak derinleşmez mi?

Yılmaz Güney

ZÜLFÜ LİVANELİ

SELAM OLSUN

Selam olsun bizden önce geçene.
Selam olsun dosta, tasa, çile çekene
Selam olsun dayanana düşene.
Yüreğim yürektir bakma gözüm yaşına.

ŞARKIŞLA

Şarkışlaya düşürmesin oy oy!
Allah sevdiği kulunu
Gemerekte çevirmişler
Deniz Gezmiş'in yolunu.

Gece Elmalıda kalmış oy oy!
Hamamcı Ali'yi sormuş
Uzatmalı itin biri
Yusuf'u gaflette vurmuş.

Yaşa Türk ordusu yaşa oy oy!
Dünya şaştı böyle işe
Ordu madalya göndermiş
Yusuf'u vuran çavuşa.

Olayıdım olayıdım oy oy!
Okur yazar olayıdım
Deniz mahkemeye düşmüş
Avukatı ben olaydım...

UNUTMA BIZI

Hayın tuzaklarda kan uykularda
Vurulduk ey halkım unutma bizi!
Işkenceler için tahta çarmıha
Gerildik ey halkım unutma bizi!

Zulüm sığmaz iken köye şehire
Bize mezar oldu kan kızıl dere
Yavuklu yerine çıplak mavzere
Sarıldık ey halkım unutma bizi!

Her seher vaktinde tan atışında
Kızıl güller açtı dağlar başında
Faşist namluların her kurşununda
Dirildik ey halkım unutma bizi

ULAŞ

Hele ulaşa ulaşa,
Ulaş benzedi güneşe
Ulaş gardaş can veriyor
Yüreğim düştü ateşe.

Ulaşın elinde mavzer
Mavzeri türküye benzer.
Bizimkiler böyle ölür.
Böyle ölür bizimkiler

Tohumlar düştü toprağa
Dokundum yeşil yaprağa
Kurban olam kurban olam
Seni yaradan toprağa...

NURHAK

Dört bir yana haber salsam.
Öldü desem inanırmı
Dağlar bana geri verin
Kadir'imi, Sinan'ımı.

Jandarma kurşunu çaldı
Canımı tenimden aldı
Nurhak'a abide kaldı
Dağlar aldı selamımı.

Nurhak sana güneş doğmaz
Uçan kuşlar yuva kurmaz.
Dökülen kan yerde durmaz
Soracağız hesabını.

Böyle kalır sanma devran
Yola devam eder kervan
Öldü Sinan, doğdu Sinan
Omuzladı silahını...

YAVAŞÇA

Dolanı dolanı gelir
Ölüm yavaşça yavaşça
Kalem alıp yaz derdimi.
Gülüm yavaşça yavaşça.

Garip gönlüm durmaz oldu
Gözüm ırak görmez oldu
İşe güce varmaz oldu.
Elim yavaşça yavaşça.

Şu dünyaya güvenilmez
Ölmeyince kan kesilmez
Meslekim artar eksilmez.
Zulüm yavaşça yavaşça...

GEL GÜNLERİM

Gel günlerim gelde dol
Gel Aydın'lım Izmir'lim
Gel aslanım Mamak'tan
Erzincan'dan Kemah'tan
Düşmanlar selam ister
Gözden, gezden, arpacıktan.

Adananın pamuğu dokumada
Diyarbakır, Afyon, Kütahya fabrikada
Ümit işkencede mahzun
Emek işkencede mahzun
Tenim ayaklarım üryan
Emek işkencede mahzun

Sana selam olsun
Sürgünler, mahkûmlar, hastalar,
Alacağın olsun seni İstanbul seni
Seni Bursa, Çankırı, Malatya
Sizlere selam olsun üniversiteler
Öğretmenleri alınmış kürsüler, öğretmenler
Hürriyeti yazan eller, dizen eller
Sizlere selam olsun, makineler
Entertipler, Rotatifler, bobinler
Bu gülünç aşağılık namusuz şeyler dışında

Kalktık Horasandan sökün eyledik.
Parlar omuzumuzda uzun şelfeler. Kurt
sürüleri gibi dağıldık dünyaya,
yayıldık mağrıptan maşrıka dek. Kırmızı
yakut gözlü, uzun boyunlu atlarımızı Sind
suyuna, Nil suyuna sürdük. Memleketler,
kaleler, şehirler aldık, devletler kurduk.
Haran ovasına, Mezepotamyaya,
Arabistan çölüne, Anadoluya, Kafkas
dağlarına, geniş Rus bozkırına on bin,
yüz bin kara çadırla kartallar gibi indik.
Uzun, yedi direkli, keçi kılından kara
çadırlarımız... Her birisinin içi insan
hünerinin en büyük, en güzel, en ince
renkleri, nakışlarıyla işlenmişti. Ya
şelfelerimiz, ya kılıçlarımız, hançerlerimiz,
fildişi sapları altın işleme tüfeklerimiz,
dibeklerimiz, hırızma, gerdanlık,
tepeliklerimiz, kilim, keçe, çullarımız..
Haran ovasında binlerce kişi ceyanlara
karışıp semah döndük. Ulu şahinler gibi.
Şölenler tuttuk, kutsal cemler büyüttük.
Ulu denizlerden ulu denizlere dalgalarca
çalkandık. O kıyıdan bu kıyıya vurduk.

Kaleler, şehirler, memleketler, ırklar,
soylar karşımızda boyun eğdi. Tutsak
kıldık bir çağı. Çok şey yaptık insanoğluna.
Ama onları hiç zir zaman aşağılamadık.
İnsanları aşağılamak geleneğimizde yoktu.
Yoksula, yetime, düşmüşe, kadına, hangi
soydan, hangi dinden, hangi ülkeden
olursa olsun dokunmadık, saygıda kusur
etmedik. Dost olsun, düşman olsun onları
bizim düşkünümüzden, yaşlımızdan
çocuğumuzdan, kadınımızdan
ayırdetmedik. Elaman demişin kılına
dokunmadık Dünyanın
üstünde konduk kalktı, özgür, tutsak,
yenilmiş, yenmiş.. Yüzyıllar geçti,
parça parça bölündük, küçüldük, kara
çadırlar soldu. Ulu dağlara, sulara,
topraklara, ovalara, ülkelere ad verip,
damgamızı bastık. Anadoluda karşımıza
çıktı Kayseri dağı, Ağrı, Süphan, Nemrut,
Binboğa, Cilo dağı.. Vardık Anadoluda
da karşımıza çıktı Kızılırmak, Yeşilırmak,
Sakarya, Seyhan, Ceyhan suyu... Anadolu
ovası Tuz gölü, kehrübar sarısı üzümleriyle
Ege ovaları.. Ve adlarımızı verdik sulara,
ovalara, dağlara, Anadolunun her karış

toprağına damgamızı bastık. Her karış toprağına bir ad bulduk, obamızın adını koyduk. Uunutulmasın, bir ulu toprakta soyumuz boy versin diye.. Düşürdüler bizi tozlu yollara, aşırdılar bizi karlı dağlardan. Düşürdüler bizi halden hallere.. Anadolunun taşıyla toprağıyla, akan suyu, esen yeliyle, binlerce yıldan bu yana işlemiş, gelişmiş, yeşermiş, boy atmış kervansarayları, sarayları, tanınakları, ulu şehirleri, türküleri, gelenekleri, görgüsü, bilgisiyle bir olduk kaynaştık. Etle kemik gibi.. Yağmurla toprak gibi.. Her bölüğümüz bir ilde, bir ülkede bir toprak parçasında kaldı, Çadırımızın her bir parçası bir yerde unutuldu. bir toprakta çürüdü. Gür, sonsuz, ulu, kaynayan bir su gibi bir kökten çıktık. Göz göz olduk.. Dağıldık, ufaldık, azala azala tükendik, bittik. Artık türkülerimiz belki de hiç söylenmeyecek, semahlarımız dönülmeyecek, dostlar, canlar erenler bir yürek olamayacak. Ay gün bizim baktığımız gibi doğmayacak batmayacak. Usumuz, geleneğimiz, göreneğimiz, ağacın tomurcuklanması,

yelin esmesi, insanın doğması, büyümesi,
ölmesi üstüne düşüncelerimiz,
duygularımız bilinmeyecek, anılmayacak
Çiçeğin açması, kaplanın heykirmesi,
yağmurun yağması üstüne, toprağın
yeşermesi, bir kartalın yumurtlaması,
bir tor şahinin, uzun boyunlu tor atların
alıştırılması, dünyaya, her yaratığa
sevgimiz, dostlulğumuz, onlardan bir
parça olma gücünün harikulade sağlamlığı
hiç bilinmeyecek, namımız insan
soylarınca söylenmeyecek. Birdenbire
değil, binlerce yıldan bu yana azala azala,
ufalana, küçüle, her toprakta bir parçamızı
bırakarak tükendik.. Bir aydınlık su
gibi bu toprağın üstünden aktık. Geldik
Anadoluda da karşımıza çıktı Kayseri
dağı. Ulu, temiz, alımlı, yakışıklı, ışığa
batmış. Kırmızı yakut gözlü, uzun boyunlu
atlarımız.. Haran ovasında,
Mezopotamyada yüz bin ulu kartal konmuş
gibi kıl kara çadırlarımız. Binlerce kişi,
binlerce ceylanla birlikte semah tuttuk
üç gün üç gece. kırk gün, kırk gece..

Yaşar Kemal

LEYLİM LEY

Döndüm daldan kopan kuru yaprağa
Seher yeli dağıt beni kır beni
Götür tozlarımı burdan uzağa
Yarin çıplak ayağına sür beni

Aldım sazı çıktım gurbet görmeye
Dönüp yare geldim yüzüm sürmeye
Ne lüzum var şuna buna sormaya
Senden ayrı ne hâl oldum gör beni

Ayın şavkı vurur sazım üstüne
Söz söyleyen yoktur sözüm üstüne
Gel ey hilal kaşlım dizim üstüne
Ay bir yandan sen bir yandan sar beni

Yedi yıldır uğramadım yurduma
Dert ortağı aramadım derdime
Geleceksen bir gün düşüp ardıma
Kula değil yüreğine sor beni

Sabahattin Ali

BOZ ATLI HIZIR

Sabah namazında çıktım Kozan'dan
Gözüm korktu hızan oğlu hızandan
Kör olmuş kahyası düşmüş izandan
Yürü Sultan Hızır car günün geldi

Yetiş merdan Ali car sende kaldı
Atlar dizim dizim kardan çıkmıyor
Kamber cevabetmiş daha gitmiyor
Çağırdım pirime gelip yetmiyor
Yürü Sultan Hızır car günün geldi
Yetiş merdan Ali car sende kaldı

Atların gözünü duman bürüdü
Gözüm yaşı sel sel oldu yürüdü
Takatım dermanım gitti çürüdü
Yürü Sultan Hızır car günün geldi
Yetiş merdan Ali car sende kaldı

Dağların başı yavuzdur yavuz
Er odur ki gezer yalavuz
Boz atlı Hızır bize olsun kılavuz
Yürü Sultan Hızır car günün geldi
Yetiş merdan Ali car sende kaldı

Gediğin başından baktım geriye
Birisi kıra binmiş biri doruya
Birini benzettim Şahım Ali'ye
Yürü Sultan Hızır car günün geldi
Yetiş merdan Ali car sende kaldı

Kul Ahmed'im çok ağladı çok güldü
Boz atlı Hızır bize kılavuz oldu
Car diyen kulların carına geldi
Yürü Sultan Hızır car günün geldi
Yetiş merdan Ali car sende kaldı

Kul Ahmet

Car: imdat, yardım
Yalavuz: Yalnız

TURNA SEMAHI

Gitme turnam gitme, nerden gelirsin
Sen nazlı canana benzersin turnam
Her bakışta beni mecnun edersin
Tabibe lokmana benzersin turnam

Kaşlarına mim duası yazılı
Cemaline türlü benler dizili
Seni sevmeyenler haktan küsülü
Pir Balım Sultana benzersin turnam

Havayı ey deli gönül havayı
Bir kız katarlamış atı deveyi
Ay doğmadan şavkı tuttu ovayı
Yürüyelim, yürüyelim, şimden sonra dost nenni
Hey dost
Yedi kardeştik biz bu ovada
Kimi saz çalardı kimi dönenede
Bakmaz mısın gözlerimin yaşına
Bakmaz mısın mezarımın taşına
Hey dost
Hey dost
Eğlen dur eğlen dur
Telli turna eğlen dur

Geleneksel

GELDI GEÇTI ÖMRÜM BENIM

Geldi geçti ömrüm benim
Şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle gelir
Şol göz açıp yummuş gibi

Işbu söze Hak tanıktır
Bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide
Kuş kafesten uçmuş gibi

Miskin adem oğulları
Ekinlere benzer gider
Kimi biter kimi yiter
Yere tohum saçmış gibi

Bu dünyada bir nesneye
Yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere
Gök ekini biçmiş gibi

Bir hastaya vardın ise
Bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele
Hak şarabın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise
Bir eskice verdin ise
Yarın anda karşı gele
Hulle donun biçmiş gibi

Yunus Emre bu dünyada
Iki kişi kalır derler
Meğer Hızır Ilyas ola
Ab-ı hayat içmiş gibi

Yunus Emre

---

göynümek: yanmak

gök ekin: olgunlaşmamış ekin

hulle donu biçmek: cennet giysileri biçmek

EŞKIYA DÜNYAYA HÜKÜMDAR OLMAZ

Sene 1341 mevsime uydum
Sebep oldu şeytan bir cana kıydım
Katil defterine adımı koydum
Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz

Sen üzülme anam benim dertlerim çoktur
Çektiğim ilenin hesabı yoktur
Yiğitlik yolunda üstüme yoktur
Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz

Çok zamanlar çektim kahrı zındanı
Bize de mesken oldu Sinop'un hanı
Firar etmeyilen buldum amanı
Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz

Sinop kalesinden uçtum denize
Tam üç gün üç gece göründü Rize
Karşıki dağlardan gel oldu bize
Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz

Bir yanımı sardı müfreze kolu
Bir yanımı sardı Varilcioğlu
Beşyüz atlıyılan kestiler yolu
Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz

Geleneksel

GÖKTEN UÇAN TELLI TURNAM

Hay hay...
Gökten uçan telli turnam
Bizim beyler yerinde mi
Türlü tevrü cenge giren
Demirc'oğlum yerinde mi
Leyli, leyli, leyli

Hay hay...
Sohbet ile söz eyleyen
Her türlü avaz eyleyen
Her mecliste naz eyleyen
Han Ayvaz'ım yerinde mi
Oğlum, oğlum, oğlum

Hay hay...
Yalan Koç Köroğlum yalan
Ülkelere saldım talan
Yar gecede hafik olan
Telli Nigar yerinde mi
Ömrüm, ömrüm, ömrüm

Köroğlu

ÇÖZÜMLENMESİ Güç
bunalımlarla,
zorluklarla karşılaşabiliriz. Maddi ve manevi
yıkıntılara uğrayabiliriz. İşimizi kaybedebiliriz.
Ağır cezalar yiyebiliriz. Herkesin kaçtığı,
uzaklaştığı kişiler olabiliriz. Yapayalnız
kalabiliriz.
Her ne olursa olsun, bileceğiz ki hiçbiri
bizim için önemli değildir. Hiçbir şey yarının
güzel günlerine duyduğumuz umudu
kırmıyacaktır...
Sevgimiz, inancımız
bütün güçlükleri yenecektir... yenmelidir!

Yılmaz Güney

NAZIM HIKMET

TÜRKIYE IŞÇI SINIFINA SELÂM

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm!
Bütün yemişler dallarımızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
Haklı günler, büyük günler,
Gündüzlerinde sömürülmiyen, gecelerinde aç yatılmayan,
Ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
Toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
Hasretimizi esir bayrağımıza,

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selâm!
Paranın padişahlığını,
Karanlığını yobazın
Ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına selâm!

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!

VATAN HAINI

«Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor
hâlâ.
Amerikan Emperyalizminin yarı sömürgesiyiz»
dedi Hikmet,
«Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor
hâlâ.»
Bir Ankara gazetesinde çıktı bunlar, üç sütun
üstüne kapkara
Haykıran puntolarla,
Bir Ankara gazetesinde, fotoğraf, yanında
amiral Vilyomson'un
66 santimetre karede gülüyor, ağzı kulaklarında,
Amerikan Amiralı
Amerika Bütçemize 120 milyon lira hibe etti,
120 milyon lira.
«Amerikan Emperyalizminin yarı sömürgesiyiz»
dedi Hikmet,
Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor
hâlâ.»

Evet, vatan hainiyim ,siz vatanperversiniz, siz
yurtseverseniz
Ben yurt hainiyim, ben vatan hainiyim.
Vatan çiftliklerinizse,

Kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse
vatan,
Vatan, şose boylarında gebermekse açlıktan,
Vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan
kıvranmaksa yazın,
Fabrikalarınızda al kanımızı içmekse vatan,
Vatan, tırnaklarıysa ağalarınızın,
Vatan, mızraklı ilmühalse, vatan, polis copuysa,
Ödeneklerinizse, maaşlarınızsa vatan,
Vatan, Amerika üsleri, Amerika bombası,
Amerika donanması topuysa,
Vatan kurtulmamaksa kokmuş karanlığınızdan,
Ben vatan hainiyim.
Yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran
puntolarla:
Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor
hâlâ.

SALKIM SÖĞÜT

Akıyordu su
Gösterip aynasında söğüt ağaçlarını.
Salkım söğütler yıkıyordu suda saçlarını!
yanan yalın kılıçları çarparak söğütlere
koşuyordu kızıl atlılar güneşin battığı yerel
Birden—
Biro kuş gibi

Vurulmuş gibi
Kanadından

Yaralı bir atlı yuvarlandı atından!
Bagırmadı.
Gidenleri geri çağırmadı,
Baktı yalnız dolu gözlerle

Uzaklaşan atlıların pırıldayan nallarına!
Ah ne yazık,

Ne yazık ki ona,
Dört nal giden atların köpüklü boynuna bir daha
yatmıyacak,
Beyaz orduların arasında kılıç oynatmıyacak!

Nal sesleri sönüyor perde perde,
Atlılar kayboluyor güneşin battığı yerde!

ATLILAR ATLILAR KIZIL ATLILAR,
ATLARI RÜZGÂR KANATLILAR!
Atları rüzgâr kanat!..
Atları rüzgar
Atları...
At...

Rüzgâr kanatlı atlılar gibi geçti hayatl
Akar suyun sesi dindi.
Gölgeler gölgelendi
Renkler silindi.
Siyah örtüler indi
Mavi gözlerine,
Sarktı salkım söğütler
Sarı saçlarının
Üzerine!
Ağlama salkım söğüt
Ağlama,
Kara suyun aynasında el bağlama!
El bağlama!
Ağlama!

DÜNYANIN EN TUHAF MAHLÛKU

Akrep gibisin kardeşim,
Korkak bir karanlık içindesin akrep gibi...
Serçe gibisin kardeşim,
Serçenin telâşı içindesin.
Midye gibisin kardeşim,
Midye gibi kapalı, rahat
Ve sönmüş bir yanardağ ağzı gibi korkunçsun
kardeşim,
Bir değil
Beş değil
Milyonlarcasın maalesef.
Koyun gibisin kardeşim,
Gocuklu celep kaldırınca sopasını
Sürüye katılıverirsin
Ve âdeta mağrur koşarsın salhaneye.
Dünyanın en tuhaf mahlûkusun yanî,
Hani şu derya içinde olup,
Deryayı bilmeyen balıktan da tuhaf.
Ve bu dünyada, bu zulüm
Senin sayende.
Ve açsak, yorgunsak, alkan içindeysek
Ve hâlâ şarabımızı vermek için
Üzüm gibi eziliyorsak,
Kabahat senin
Demeğe de dilim varmıyor ama,
Kabahatin çoğu senin, canım kardeşim!

KALBİM

Göğsümde 15 yara var!.
Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak!..
Kalbim yine çarpıyor
Kalbim yine çarpacak!!!

Göğsümde 15 yara var!
Sarıldı 15 yarama
Kara kaygan yılanlar gibi karanlık sular!
Karadeniz boğmak istiyor beni,
Boğmak istiyor beni
Kanlı karanlık sular!!!

Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak
Kalbim yine çarpıyor,
Kalbim yine çarpacak!..

Göğsümde 15 yara var!
Deldiler göğsümü 15 yerinden,
Sandılar ki, vurmaz artık kalbim kederinden.
Kalbim yine çarpıyor
Kalbim yine çarpacak!!!

Yandı 15 yaramda 15 alev,
Kırıldı göğsümde 15 kara saplı bıçak...
Kalbim,
Kanlı kızıl bir bayrak gibi çarpıyor
Çar-pa-cak!..

USTAMIZIN ÖLÜMÜ SESİ

Gelin,
Kızıl tank taburları gibi dağları düzleyerek gelin!
Kömür, benzin, gaz kokusu yansın nefesinizde
Mavi işbaşı gömleklerinizi giyerek gelin!

Gelin,
Sesinizde çınlatarak
Siyah tuğla bacaların düdük sesini.
Gelin,
Aydınlıkcılar kadar sıkı ve sağlam gelin!

Bir haberim var size,
Telgraf direklerinin demir saçlarını titreten bir haber
Fakat
En büyük tehlike
En büyük keder

Kıramaz birbirine kenetlenen kolların zincirini,
Kenetlenin!
Öldü Lenin!.

YANKI!

Yalan!
Yalan!
Yalan!
Kemiyetten keyfiyete atlıyan
Yığınların rehberi ölmez,
Öl-mez,
Ölemez,
Yüzyılların dönüm yerini en önde geçen adam
Fırtınalarda feneri ilk önce seçen adam
Nasıl yumar
Ebediyen gözlerini?
Yalan!
Yalan! Yalan!
Yalan söylüyorsun ulan,
Ebediyen duymamak olur mu hiç
Lenin'in sözlerini?..

YANKININ YANKISI

Okuyun
Okuyun haykırarak,
Okuyun sesinizle demir çubukları kırarak,
Okuyun Lenin'den bir satır!
Öldü büyük ustamız
Öl-dü!..

Ölüm
Protoplamanın ataletidir!
Fakat
Bugün
Her
Proleter,
Yarın
Yarınki sınıfsız cemiyette her yeni doğan çocuk
Bulacak kendi maddesinde Lenin'in şuurunu!
Öldü büyük ustamız
Öl-dü!
Lakin arkasında kolu bağlı bırakmadı bizi.
Bize sanatın sırrını öğretip öldü.

Tamamlıyacağımız
Şah eserimizi!..

BEYAZIT MEYDANINDAKI ÖLÜ

Bir ölü yatıyor
Ondokuz yaşında bir delikanlı
Gündüzleri güneşle
Geceleri yıldızların altında
İstanbulda Beyazıt meydanında.

Bir ölü yatıyor
Ders kitabı bir elinde
Bir elinde başlamadan biten rüyası
Bin dokuz yüz altmış yılı Nisanında
İstanbulda Beyazıt meydanında.

Bir ölü yatıyor
Vurdular
Kurşun yarası
Kızıl bir karanfil gibi açmış alnında
İstanbulda Beyazıt meydanında.

Bir ölü yatacak
Toprağa şıp şıp damlıyacak kanı
Silâhlı milletim hürriyet türküleriyle gelip
zaptedene kadar büyük meydanı.

DÜŞMAN
1

Onlar ümidin düşmanıdır, sevgilim,
Akar suyun,
Meyve çağında ağacın,
Serpilip gelişen hayatın düşmanı
Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına:
— Çürüyen diş, dökülen et —.
Bir daha geri dönmemek üzre yıkılıp gidecekler.
Ve elbette ki, sevgilim, elbet.
Dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya,
Dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle: işçi tulumuyla
bu güzelim memlekette hürriyet.

6 Aralık 1945

DÜŞMAN
2

Bursada havlucu Recebe,
Karabük fabrikasında tesviyeci Hasana düşman,
Fakir köylü Hatçe kadına,
Irgat Süleymana düşman,
Sana düşman, bana düşman,
Düşünen insana düşman,
Vatan ki bu insanların evidir,
Sevgilim, onlar vatana düşman...

7 Aralık 1945

ÇOCUK SESLERI DUYUYORDUM

Koşuyorlar mı, top mu oynuyor o çocuklar?
Şen, canlı, birbirlerine kızan hırçın bağırtıları
içime doluyor. O çocuklar
Büyümeyecekler mi birgün? Bozuk düzenin
acımasız çarklarında,
Değirmenlerinde, bozuk burjuva düzenine karşı
eğitilmeyecekler mi?
Ve yine birgün, o çocuklar, çocukluk günlerini
anarken,
Devrimcilerin hapsedildikleri Selimiye'nin
duvarları dibinde,
Herşeyden habersiz oynadıklarını, neler
duyarak, nasıl anlatacaklar?
Ve tanıdık seslerini uzun bir zaman aklımda
tuttuğum Selimiye'nin çocuklarıyla
Birgün karşılaşabilecek miyiz?

Yılmaz Güney

Pir Sultan Abdal
Yunus Emre
Karacaoğlan
Serdari...

GELIN CANLAR

Gelin canlar bir olalım
Zalıma kılıç çalalım
Yoksulun hakkını alalım
Tevekkel tü taalallah

Özü öze bağlayalım
Sular gibi çağlayalım
Bir yürüyüş eyleyelim
Tevekkel tü taalallah

Açalım kızıl sancağı
Geçsin yezitlerin çağı
Elimizde dost bıçağı
Tevekkel tü taalallah

Pir Sultan'ım geldi cuşa
Münkirlerin aklı şaşa
Ne gelirse gelsin başa
Tevekkel tü taalallah

Pir Sultan Abdal

GÖYLEYI GÖZLEYI

Gözleyi gözleyi gözüm dört oldu
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi
Korular kalmadı kara yurt oldu
Ali'm ne yatarsın gunlerin geldi

Kızıl ırmak gibi bendinden boşan
Hama'dan Mardin'den Sivas'a döşen
Düldül eğerlendi, Zülfikar kuşan
Ali'm ne yatarsın günlerin geldl

Mümin olan bir nihana çekilsin
Münafık başına taşlar dökülsün (üşürsün)
Sancağımız yücelere dikilsin
Ali'm ne yatarsın günlerin geldl

Pir Sultan Abdal'ım bu sözüm haktır
Vallahi sözümün hatası yoktur
Şimdiki sofunun yezid'i çoktur
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi.

Pir Sultan Abdal

BENDE BU YAYLADAN

Karşıdan görünen ne güzel yayla,
Bir dem süremedim giderim böyle,
Ala gözlü prim sen himmet eyle,
Bende bu yayladan Şah'a giderim.

Eğer gögerüben bostan olursam,
Şu halkın diline destan olursam,
Kara toprak senden üstün olursam,
Bende bu yayladan Şah'a giderim.

Alınmış altestim aldırırlarsa,
Kılınmış namazım kıldırırlarsa,
Sizde Şah diyeni öldürürlerse,
Bende bu yayladan Şah'a giderim.

Pir Sultan Abdal'ın dünya durulmaz,
Gitti gider ömür, geri dönülmez,
Gözlerimde Şah yolundan ayrılmaz,
Bende bu yayladan Şah'a giderim.

Pir Sultan Abdal

AÇILIN KAPILAR ŞAH'A GIDELİM

Hızır Paşa bizi berdar etmeden
Açılın kapılar Şah'a gidelim
Siyaset günleri gelip yetmeden
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Çıkarım bakarım kale başına
Mümin Müslümanlar gider işine
Bir ben mi düşmüşüm can telaşına
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Kalenin kapısı taştan demirden
Yanlarım çürüdü yaştan yağmurdan
Bir kimsem yoktur ki dostu çağırtam
Açılın kapılar dosta gidelim

Pir Sultan'ım eydür, mürvetli Şah'ım
Yaram baş verdi sızlar ciğergahım
Arşa direk direk olmuştur ahım
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Pir Sultan Abdal

ŞU KANLI ZALIM

Şu kanlı zalimin ettiği işler
Garip bülbül gibi zaralar beni
Yağmur gibi yağar başıma taşlar
Dostun birtek fiskesi paralar beni

Dar günümde dost düşmanım bel' oldu
On derdim var idi şimdi el' oldu
Ecel kemendini taktı boynuma
Gerek asa gerek vuralar beni

Pir Sultan Abdal'ım can göğe ağmaz
Haktan emr' olmazsa ırahmet yağmaz
Şu ellerin taşı hiç bana değmez
Ille dostun gülü yaralar beni

Pir Sultan Abdal

UYUR IDIK UYARDILAR

Uyur idik uyardılar
Diriye saydılar bizi
Koyun olduk ses anladık
Süniye saydılar bizi

Halımızı hal eyledik
Yolumuzu yol eyledik
Her çiçekten bal eyledik
Arıya saydılar bizi

Hakkın yoluna dizildik
Dost defterine yazıldık
Bal olduk şerbet ezildik
Doluya saydılar bizi

Pir Sultan Abdal'ım şunda
Çok keramet var insanda
O cihanda bu cihanda
Diriye saydılar bizi

Pir Sultan Abdal

ŞU MILLETIN HAK SANCAĞIN

Şu milletin hak sancağını
Çekilem bakalım nice olursa olsun
Teber çekip zalımların kanını
Dökelim bakalım nice olursa olsun

Şu milleti güruh güruh gezelim
Mazlumları bir katara dizelim
Zalımların sarayını bozalım
Yıkalım bakalım nice olursa olsun

Pis Sultanım dostlar yardım etmezmi
Müminin bağında bülbül ötmez mi
Gayrı çektiğimiz yetmez mi
Kalkalım bakalım nice olursa olsun

Pir Sultan Abdal

YÜKSEK OLUR ARAPATIN KALTAĞI

Yüksek olur Arapatın kaltağı
Issız kalmaz koçyiğidin yatağı
Gelir değer bir kötünün eteği
Beri dur oy benli dilber beridur

Şu görünen bir güzelin dağıdır
Dibindeki mor sümbüllü bağıdır
Senin sevdan yüreğimin yağıdır
Eritir oy benli dilber eritir

Arapat üstünde atlas postumuz
Kavlimizden döndünola dostumuz
Bir gün olur kara toprak üstümüz
Çürütür oy benli dilber çürütür

Pir Sultan Abdal'ım başından başlar
Iyisin yerde kötüsün taşlar
Bir çiçekten bin kovana bal işler
Arıdır oy benli dilber arıdır.

Pir Sultan Abdal

Sana ibret gerek lse
Gel göresin bu sinleri
Ger taş isen eriyesin
Bakıp göricek bunları

Şunlar ki çoktur malları
Gör nice oldu halleri
Sonucu bir gömlek giymiş
Anın da yoktur yenleri

Kanı mülke benim diyen
Köşk ü saray beğenmeyen
Şimdi bir evde yatarlar
Taşlar olmuş üstünleri

Bunlar geri gelmeyenler
Zühd ü tâat kılmayanlar
Bu beyliği bulmayanlar
Zira geçti devranları

Kanı ol şirin sözlüler
Kanı ol güneş yüzlüler
Şöyle gaalb olmuş bunlar
Hlç bellrmez nlşanları

Bunlar bir vakt beyler idi
Kapıcılar korlar idi
Gel şimdi gör bilmeyesin
Bey kangıdır ya kulları

Ne kapı vardır giresi
Ne nimet vardır yiyesi
Ne ışık vardır göresi
Dün olmuştur gündüzleri

Bir gün senin dahi Yunus
Benim dediklerin kala
Senin dahi böyle ede
Nitekim etti bunları

Yunus Emre

Teferrüc eyleyü vardım
Sabahın sınleri gördüm
Karışmış kara toprağa
Şu nazik tenleri gördüm

Çürümüş toprak içre ten
Sin içinde yatar pinhan
Boşanmış damar akmış kan
Batmış kefenleri gördüm

Yıkılmış sinleri dolmuş
Hep evleri harap olmuş
Kamu endişeden kalmış
Ne düşvar halleri gördüm

Yaylalar yaylamaz olmuş
Kışlalar kışlamaz olmuş
Bar tutmuş söylemez olmuş
Ağızda dilleri gördüm

Kimisi zevk ü işrette
Kimi saz ü beşarette
Kimi belâ vü mihnette
Dün olmuş günleri gördüm

Soğulmuş şol kara gözler
Belirsiz olmuş ay yüzler
Kara toprağın altında
Gül deren elleri gördüm

Kimisi boynunu eğmiş
Tenini toprağa salmış
Anasına küsüp gitmiş
Boynun buranları gördüm

Kimi zârı kılıp ağlar
Zebaniler canın dağlar
Tutuşmuş sinleri oda
Çıkan tütünleri gördüm

Yunus bunu kanda gördü
Gelip bize haber verdi
Aklım vardı bilim şaştı
Nitekim şunları gördüm.

Yunus Emre

Dervişlik dedikleri hırka ile taç değil
Gönlün derviş eyleyen harkaya muhtaç değil

Hırkanın ne suçu var sen yoluna varmazsan
Vargıl yolunca yürü er yolu kalmaç değil

Dersin şeyhin aşkına yalın ayak baş açık
Er var dirlik dirilmiş yalın ayak aç değil

Durmuş marifet söyler erene Yunus Emre'm
Yol eriyle yoldadır yolsuza yoldaş değil

Yunus Emre

Acep şu yerde var m'ola
Şöyle garip bencileyin
Bağrı başlı gözü yaşlı
Şöyle garip bencileyin

Gezerim Rum ile Şam'ı
Yukarı illeri kamu
Çok istedim bulamadım
Şöyle garip bencileyin

Kimseler garip olmasın
Hasret adına yanmasın
Hocam kimseler kalmasın
Şöyle garip bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm
Gariplere göynür özüm
Meğer ki gökte yıldızım
Şöyle garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam
Ecel ere bir gün ölem
Meğer ki sinimde bulam
Şöyle garip bencileyin

Bir garip ölmüş diyeler
Üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin

Hey Emrem Yunus biçare
Bulunmaz derdine çare
Var imdi gez şardan şara
Şöyle garip bencileyin

Yunus Emre

ÜRYAN GELDIM YINE ÜRYAN GIDERIM

Üryan geldim yine üryan giderim
Ölmemeye elde heydost fermanım mı var
Azrail gelmiş de can talep eyler
Benim can vermeye heydost dermanım mı var

Er isen erliğin meydana getir
Kadir mevla noksanımı sen yetir
Bana derler gam yükünü sen götür
Benim yük götürür heydost dermanım mı var

Dirilirler dirilirler gelirler
Huzuru mahşerde heydost divan dururlar
Harami var diye korku verirler
Benim ipek yüklü heydost kevanım mı var

Karacaoğlan der ki ismim öğerler
Ağu oldu yediğimiz şekerler
Güzel sever diye isnat ederler
Benim haktan özge heydost sevdiğim mi var

Karacaoğlan

ELIF DEYI

Yüce dağdan bir yel eser
Eser Elif Elif deyi
Deli gönül abdal olmuş
Gezer Elif Elif deyi

Elifin uğru nakışlı
Yavru balaban bakışlı
Yayla çiçeği kokuşlu
Kokar Elif Elif deyi

Karacaoğlan eğmeleri
Gönül sevmez değmeleri
Iliklenmiş düğmeleri
Gözer Elif Elif deyi

Karacaoğlan

GÜZEL NE GÜZEL OLMUŞSUN

Güzel ne güzel olmuşsun
Görülmeyi görülmeyi
Zülüflerin halkalanmış
Örülmeyi örülmeyi

Mendili yudum arıttım
Gülün dalında kuruttum
Adın ne idi unuttum
Sorulmayı sorulmayı

Seğirttim ardından yettim
Eğildim yüzünden öptüm
Adın bilirdim unuttum
Çağırmayı çağırmayı

Benim yarım bana küsmüş
Zülfünü gerdana dökmüş
Muhabbetl benden kesmiş
Sevilmeyi sevilmeyi

Çağır Karac'oğlan çağır
Taş düştüğü yerde ağır
Yiğit sevdiğinden soğur
Sarılmayı sarılmayı

Karacaoğlan

SIRRINI GIZLER

Yiğit de yiğidin sırrını gizler
Sırası geldikçe dağları düzler
Kötüler yiğidin fırsatın gözler
Nasıl kaynamasın canı yiğidin

Cahille konuşma sözünü bilmez
Kötüyle konuşma meydanı olmaz
Konuş yiğit ile kahpelik gelmez
Ilden ile gider ünü yiğidin

Daim yiğidin sözü dir'olur
Zenginlerin kavukçusu çoğ olur
Yiğit yerde kalmaz bir gün beğ olur
Sardan sâra gider şanı yiğidin

Serdarî'nin dahi sözleri haktır
Kötü bir derd etti yürekte oktur
Dünyada yiğidin kıymeti yoktur
Kıymetini bilen hani yiğidin

Serdar'i

NESİNİ SÖYLEYİM CANIM EFENDİM

Nesini söyleyim canım efendim
Gayri düzen tutmaz telimiz bizim
Arzuhal eylersem deftere sığmaz
Omuzdan kesilmiş kolumuz bizim

Benim bu gidişe aklım ermiyor
Fukara halini kimse sormuyor
Padişah sikkesi selâm vermiyor
Kefensiz kalacak ölümüz bizim

Sefil ireçberin yüzü soğuktur
Yıl pehrizi tutmuş içi kovuktur
Ineği, davarı iki tavuktur
Yoktur bundan gayrı malımız bizim

Sekiz ay kışımız, dört ay yazımız
Açlığından telef olur bazımız
Kasım demeden buz tutar özümüz
Mayısta çözülür gönlümüz bizim

Serdarî halimiz böyle n'olacak
Kısa çöp uzundan hakkın alacak
Mamurlar yıkılıp viran olacak
Akıbet alınır öcümüz bizim

Serdarî

CiĞERHUN

TARIHIN

Sınıflar mücadelesinin tarihi
Olduğuna yürekten inanan insanlar,
Yaşadıkları dönemin her aşamasına, her anına
Sınıflar mücadelesinin bir küçük parçası olarak
bakarlar.
Her an, bu savaşın gerektirdiği sorumluluklar,
Görevler, fedakârlıklarla yüklüdür. Bunun
bilincinde isek,
Dünyayı değiştirme savaşında payımıza düşeni,
Gücümüz oranında yerine getirmek zorundayız.

Yılmaz Güney

BIZ ŞAŞMAYIZ YOLUMUZDAN

Nekadar zulüm zorbalık görsek de
Şaşmayız biz yolumuzdan.
Kâh aşağıda kâh yukarda dünyanın döngüsü ve
çarkı
Vurgun bugün sizin sıranızdır hey kölecilerzorbalar
Hendeklerde çeviriyoruz işte sizi, gözünüz
kördür görmek ki
Işçilerin yarısı, elde sopa, artık uğraştalar
İşte yakınlaştı günümüz, dünyanın yasası hep
sırayla
Baksanıza bir Çin'e, Doğu'ya iyi bakın
Tümü şahlanıyorlar bu yolda: kaplanlar gibi
dizi dizi
Zorbalık yaptıkça siz, o kadar atılmamızı
sağlarsınız öne
Çok yakındır devrimin patlaması kızıl-kürt
ordusu...

SERMAYEDAR

Sermaye sahibi bilir, görür
Verdiğinin ne kazandıracağını,
Azıcık para kor o yalnızca
Makina biçer, makina kaldırır
Irgat doldurur, ırgat yüklenir
Irgat taşır, ırgat indirir
Irgat otarır, ırgat sağar
Irgat sağlar, ırgat satar
O yalnızca para alır masasında
Kor kasasına, hesap-kitap
Azıcık ayırır, el emeği diye:
Artmıştır sermayesi birkaç kat
Bu düzeni iyice bilmeyen
İşçi ve ırgatsa aç kalır...

SATALIN'IN YETMİŞİNCİ DOĞUM YILDÖNÜMÜ

Bin yaşasın ilkelerin, hey yüce Stalin
Güzel, kutlu ve genç olsun
Yetmişinci doğum yılı bayramın
Şaşmadın yolundan hiç, Marks ve Lenin'in.
Asker ve yoldaşlarındır senin
Kürt ve Dünya rençberleri
Zerre koparamaz kalbimizden
Kapitalistlerin zerreleri
Tümcek mülkün, malın, mayan senin
Bu fikir, bu mal, bu canımız
İşçiler ve ırgatlar uğraştalar
Elde orak, elde kazma, elde kürek
Hepsi gönüllü, ön saflarda
Kılıç-kalkanınlar senin.
Atılın diye ferman ettin mi
Atılırlar
Bu esirler, bu tutsaklar
Bu ırgatlar, işçiler, amelelerin.
Kürt ezilenleri ve köylüleri
Haykırıyorlar, Ciğerhun gibi
Çok yaşa, yüzyıldan da çok
Sağlıklı ve şen olsun
Bütün doğum yıldönümlerin.

— «Özgürlük Devrimi». 1954 —

YETER AĞLADIĞIN

Uyandık uykudan, vatanım, kurban olduğum
yeter
Kalktı Doğu'm, el-ele; sabrettiğim, yeter

Ömrüm tükendi bu yolda; gece-gündüz
ağlayarak
Orak, çekiç kaldırdık işte; sızlandığım, yeter

Bu özgürlük çağıdır, boyunduruk yok artık
Sevinçli, esen ve yüce olayım; hapis, zindan
yeter

Hepimiz dost ve kardeş olalım, cennete dönsün
yeryüzü
Cihan cenneti içinde, kendi bağım bana yeter

— «Özgürlük Devrimi», 1954 —

DEMOKRAT GENÇLİĞİN MARŞI

Yurdun gençleriyiz biz; dünya için hep esenlik olmalı
Kavga kaplanlarıyız hepimiz;
Yerle bir ederiz zorbalık ve zulmü
Tümümüz civan gençleriz
Cihanın alnı açık
Kalkın söyleyin
Bağırın, haykırın
Güzel sesinizle
Kalkın!

Her yerde marşlar söylüyor gençler
Hep kavga, hep böyle...
Ki cihan bilsin ejderhayız biz
Ejderha...

Genciz biz, tüm cihan bizim yerimiz
Her yerde marşlar söylüyor gençler
Hep böyle...
Ki cihan bilsin ejderhayız biz
Ejderha...

Biz unutmayız kanlarını almaçık yiğitlerimizin
Birlik olduk hepimiz; son çare bu, kardeş oldu gençler, ne güzel

Yücelmek için atılın öne
Güçlü olarak, daha iyi
Yurdun aslanları
Kalkın kavgaya
Tüm açık alınlılar,
Kalkın!

Çabaları kavga için olmazsa ilerlemezler hiç
Sözlerinden de dönmezler, vatan için söylerler
türkülerini
Alın ayağınızın altına zorbaları
Tekmeleyin dünya saldırganlarını
Civan gençlik
Elinize alın dünyayı
Sağolun kardeşler
Sağolun!

Her yerde marşlar söylüyor gençler
Hep kavga, hep böyle...
Ki cihan bilsin ejderhayız biz
Ejderha...

Genciz biz, tüm cihan bizim yerimiz
Her yerde marşlar söylüyor gençler
Ki cihan bilsin ejderhayız biz
Ejderha, ejderha...

EY IŞÇİLER, BİLEŞİN

Kürt işçileri, tümüyle işte
Elde sopa, kazma-kürek
Tüm dünya işçileri gibi
Yiğit ve aslan kesilirler savaşta
Bu dünya bizim yerimiz
Bu dünya bizim yerimiz
Birlik olalım hep
Birlik olalım hep
Kardeş gibi, kardeş gibi.

Ne güne dek köle kalacağız
Ayaklar zincirli, kollar boyunduruklu
Hep safında kölecilerin
Ve ne güne dek onlara destek olacağız?
Bu özgürlük çağıdır
Bu özgürlük çağıdır
Işter yok oluş, ister kalış
Ya yaşamak, ya kara yas
Birlik olalım hep
Birlik olalım hep
Kardeş gibi, kardeş gibi.

Tümümüz insanız önce
Beyaz, kızıl, kara derili de ne
Yüzlerce yüzlerce tükrük yağsın
Zorbalık ve diktatörlüğe
Bu zulüm ne
Bu zulüm ne
İster yok oluş, ister kalış
Ya yaşamak ya kara yas
Birlik olalım hep
Birlik olalım hep
Kardeş gibi, kardeş gibi.

— «Kimim Ben?», 1973» —

NE GÜNE DEK BEYLERİN İŞÇİLERİ VE KÖYLÜLERİ OLACAĞIZ?

Kardeşlik buysa, istemiyoruz böyle kardeşliği
Eşek semerine bağlı kaldıkça yularımız
Onlar ağa, bey; bizler zayıf, köle,
Onlar düşmanın, biz de onların rençberleri
oldukça...
Hey işçiler, köylüler, zamanıdır, kalkın, yeter.
Ne güne dek ağa ve beylerin işçileri olacağız
Ne güne dek köpeklerin ayakları arasında
kemik?
Ne güne dek kul - köle kalacağız,
Bayarlara Saitlere tutsak?
Ne güne dek sınırlarda duvar ve kilit olacağız,
Ne güne dek birbirimize karşı yiğit?...
Ne güne dek ağa ve beylerin işçileri olacağız
Ne güne dek köpeklerin ayakları arasında
kemik?
Bildim bileli, savaşçı ve yiğitsiniz
Ün salmışsınız Doğuda aslanlar gibi
Bugün neden ürkek oldunuz böyle
Teslimiyet perdesini çekerek kafanıza?
Hey işçiler, köylüler, zamanıdır, kalkın, yeter.
Ne güne dek ağa ve beylerin işçileri olacağız
Ne güne dek köpeklerin ayakları arasında
kemik?

Atıver bir kere şu teslimiyet perdesini
Aç gözünü, kulak ver feryat ve haykırışlara
Tereslerin çizmesini çıkar toprağından
Korkma, çağdaşın güçlü Çin'dir artık
Hey işçiler, köylüler, zamanıdır, kalkın, yeetr.

Ne güne dek ağa ve beylerin işçileri olacağız
Ne güne dek köpeklerin ayakları arasında
kemik?

Çok ayıp ki, on milyon nüfusumuz var
Çok ayıp ki, dinarla filusun tutsağıyız
Çok ayıp ki, açız, yoksuluz, yüzümüzden belli
Yazıklar olsun bize; güya çağdaşı, komşusuyuz
Rusların
Hey işçiler, köylüler, zamanıdır, kalkın, yeter.

Ne güne dek ağa ve beylerin işçileri olacağız
Ne güne dek köpeklerin ayakları arasında
kemik?

Ne güne dek mahpus kalacağız zindanlarda,
Zorba, bekçi ve polislerin copları altında?
Ne güne dek beyler ve ağalar sömürecek bizi
Ne güne dek size sesleneceğiz böyle,
haykırarak?
Ne güne dek ağa ve beylerin işçileri olacağız
Ne güne dek köpeklerin ayakları arasında
kemik?

ŞİMDİ sana korkma,
yiğit ol diyemem yeğenim.
Kork. Hemi de üzülmeden, sıkılmadan kork.
Bir gün, cesaret sana mutlaka gerekse,
mutlaka cesur olacaksın.
İşte sahici cesaret odur ve bize gerekli olan da budur.
Anlıyor musun? Korku birike birike cesaret olur yeğenim.
Acılar birikir sevinç olur...

Yılmaz Güney

AŞIK İHSANİ

TÜMÜNÜN BIR DERDI VARDI

Kimi erken doldurmuştu yaşını
Kimi açlık döndürmüştü başını
Kimisi yıkmıştı kalın kaşını
Tümünün bir derdi vardı: Kurtuluş.

Kimisinin kara gözü suluydu
Tanrısından fazla patron kuluydu
Kimisinin içi küfür doluydu
Tümünün bir derdi vardı: Kurtuluş.

Kiminin süt vermiyordu memesi
Kucağında kupkuruydu bebesi
Sıtmalısı, veremlisi, gebesi
Tümünün bir derdi vardı: Kurtuluş.

Kimisini sancı tutmuş mosmordu
Kimisine insan denmesi zordu
Kimisi birşeyler düşünüyordu
Tümünün bir derdi vardı: Kurtuluş.

Kiminin burnuna gelmişti canı
Kiminin beynine çıkmıştı kanı
Ve işte bu yurdun gerçek insanı
Tümümüzün derdi vardı: KURTULUŞ.

ERFELEK'TE

Yıkılası gözaltında değil de
Erfelek'te özgür olaydım eğer
Satılmışlar görecekti gününü
Erfelek'te özgür olaydım eğer.

Hainleri kestirmiştim gözüme
Kara kurşun doldurmuştum sözüme
Vuracaktım mavzer gibi sazıma
Erfelek'te özgür olaydım eğer

Halk önünde mahkemeler kurardım
Kapı itlerine hesap sorardım
Zalimin belkemiğini sorardım
Erfelek'te özgür olsaydım eğer

Şahin kuşu havalanır uçardı
Faşistlerin uykuları kaçardı
Sosyalizmim bayrak bayrak açardı
Erfelek'te özgür olsaydım eğer

BIZ VARIZ

Biz varız be aha dostlar biz varız
Diyar diyar belde belde biz varız
Alın terimizin başı ucunda
Nöbet nöbet akıl elde biz varız.

Özgür düşüncede arınmış günde
Teknik bilim savaşında en önde
Kökü kanlı toprakların üstünde
Yedi açan kızıl gülde biz varız.

Bizleriz adına emekçi denen
Sermaye gücünü sırt üstü yenen
Altı kıta dört bucakta söylenen
Şarkı türkü gibi dilde biz varız.

Öküzü sabanı duvara asan
Ağayı paronun üstüne kusan
Makinaya geçip düğmeye basan
Cıvıl cıvıl köyde ilde biz varız.

Genç ihtiyar sarı siyah beyaz ten
Birleşip çağını ileri iten
Bir uçtan bir uca haber ileten
Kalem kalem bakır telde biz varız.

Dünyaya dar diyen fezaya taşan
Ay'ı durak eden yıldıza koşan
Pırıl pırıl ak sulara kavuşan
Yapı yapı kumlu çölde biz varız.

Sınıf, sınıf ayırımı dışında
Dinli dinsiz birleşmenin peşinde
Güneşin altında suyun başında
Yemişi bol olan dalda biz varız.

Öbek öbek tarlalara doluşan
Emeğini aracısız bölüşen
Ak petekte nakış nakış çalışan
Arı gibi sarı balda biz varız.

Adım adım omuz omuz yan yana
Varmak için yaşamanın tadına
Yeryüzünü sosyalizmin adına
Zaptetmeye giden yolda biz varız!

YÜRÜYÜŞ

Yürüyelim arkadaşlar
Aydınlığa diri diri
Adımımız geniş geniş
Yumruğumuz iri iri.

Yürüyelim yüzler binler
Yıkılsın şu kara günler
Rahatını düşünenler
Aramızda yoktur yeri.

Devrimleri eyledik yâr
Kurtuluşa sözümüz var
Safımızda savaşanlar
Kim olursa gelsin beri.

Kadın erkek her bir yaşta
Yol bilenler gitsin başta
Makbul değil bu savaşta
Yoksa eğer alın teri.

Sosyalizme verdik emek
Yok bilmeyiz, dur ne demek
Amacımız ilerlemek.
Kitabımız yazmaz geri...

DUVAR

Önümdeki şu duvara
Vurdum vurdum yıkılmadı
Yanıma bir memur geldi
O da vurdu yıkılmadı.

Yıkılmıyor yıkılmıyor
Dostlar neden yıkılmıyor?

Duvarın yapısı taştı
Sabrın sınırını aştı!
Sonra bir asker yanaştı
O da vurdu yıkılmadı.

Yıkılmıyor yıkılmıyor
Dostlar neden yıkılmıyor?

Hava kapalı, ağırdı
Bir aydın çıktı bağırdı
Yanına genci çağırdı
O da vurdu yıkılmadı,

Yıkılmıyor Yıkılmıyor
Dostlar neden yıkılmıyor?

Duvara bir işçi daldı
Kasgetini yere çaldı

Eline bir balyoz aldı
O da vurdu yıkılmadı.

Yıkılmıyor yıkılmıyor
Dostlar neden yıkılmıyor?

Öğretmen bir ışık yaktı
Işığa bir köylü baktı
Canını dişine taktı
O da vurdu yıkılmadı.

Yıkılmıyor yıkılmıyor
Dostlar neden yıkılmıyor?

Yıkamadık duvarı biz
içimizde bıraktı iz
Baktık olmuyor, hepimiz
Birden vurduk hop yıkıldı.

Hop yıkıldı hop yıkıldı
Dostlar duvar hep yıkıldı.

TABAN

Çabalama bay düzenbaz
Taban uyanıyor taban
Hele bir ayağa kalksın
Durduramaz onu baban.

Sanma böyle kalacaksın
Yoksul malı çalacaksın.
Ettiğini bulacaksın!
Taban uyanıyor taban
Durduramaz onu baban.

Niye benim bir şeyim yok!
Niye senin göbeğin tok!
Tabancanı ağzına sok.
Taban uyanıyor taban
Durduramaz onu baban.

Toprağa tohum ekmeye
Demiri iki bükmeye
Seni sorguya çekmeye
Taban uyanıyor taban
Durduramaz onu baban.

Yeter o açtığın yara
Alnıma çaldığın kara.
Kendine bir delik ara
Taban uyanıyor taban
Durduramaz onu baban.

Söylediğin yalana son
Eylediğin talana son
Yüzbin yüzbin, milyon milyon
Taban uyanıyor taban
Durduramaz onu baban.

Ayrı gayrıyı yıkmaya,
Çelik dişini sıkmaya,
Dünyaya sahip çıkmaya
Taban uyanıyor taban
Durduramaz onu baban.

ÖRGÜ

İşimiz bu hehehеyt be
Sosyalizmi örüyoruz
Kırmızı bir bayrak gibi
Maviliğe yürüyoruz.

Yüzler binler akış akış,
Kitaplara bakış bakış,
Yapı yapı nakış nakış

Sosyalizmi örüyoruz
Maviliğe yürüyoruz.

Güvercinler gün taşıyor
Görenin aklı şaşıyor
Zafer günü yaklaşıyor

Sosyalizmi örüyoruz
Maviliğe yürüyoruz.

Kadın erkek sıra sıra
Zincirleri kıra kıra
Karanlıkta çıra çıra

Sosyalizmi örüyoruz
Maviliğe yürüyoruz.

Çaba insanlık adına
Varıp bakalım tadına
Karşıtların inadına

Sosyalizmi örüyoruz
Maviliğe yürüyoruz.

Aşık Ihsani hak için
Hak yerini bulmak için
Topyekün kurtulmak için

Sosyalizmi örüyoruz
Maviliğe yürüyoruz.

BIRAK ULAN!

Bırak ulan, bırak sana diyorum
Bırak yakısını öğretmenimin!
Çek o kahpe kıyımını üstünden
Bırak yakasını öğretmenimin!

Kanlı ellerinde tutmaya onu
Gücün yetmez, sen de bilirsin bunu...
Yeter oynadığın hain oyun'u
Bırak yakasını öğretmenimin!

Seni gidi kaypak lağım faresi!
Seni kesmek, seni ezmek sırası...
Seni düşüncenin katran parası
Bırak yakasını öğretmenimin!

Sen mi verdin bunca aldığın canı?!
Sorarlar adama dökülen kanı...
Seni kafatasçı bilim düşmanı
Bırak yakasını öğretmenimin

Yeter diş taktığın yoksul etine!
Güvenerek iki buçuk itine
Devam edemezsin ihanetine
Bırak yakasını öğretmenimin

O ateşi sönmiyen bir ocaktır
O damarda bir kan gibi sıcaktır
O bir harekettir durmıyacaktır...
Bırak yakasını öğretmenimin!

KURTULUŞ

Bana bak arkadaş, oturup durma
Kurtuluşun senin kendi elinde.
Gözyaşı indirip dizine vurma
Kurtuluşun senin kendi elinde.

Yeter ezildiğin bu kadar sene
Gir içine bir de kavgayı dene..
Köylü isen sarıl demir dirgene
Kurtuluşun senin kendi elinde.

İşçiysen patronu sırtından indir
İçini kemiren acıyı dindir.
Dargelirli isen karar senindir
Kurtuluşun senin kendi elinde.

Cahil isen kitap oku, dünya gez.
Esnaf isen aracıyı devir, ez!
Tefeci deyyusun kahrı çekilmez
Kurtuluşun senin kendi elinde.

Memur isen «bana ne gerek» deme
Masa gerisine çekilip yeme...
Işsiz isen başkasından bekleme
Kurtuluşun senin kendi elinde.

Neden elde ense göbek yağlıdır!
Neden sende ciğer, yürek dağlıdır!
Emekçisin dünya sana bağlıdır
Kurtuluşun senin kendi elinde.

KÖPEKLERIN SONU...

Görün bakın arkadaşlar
Ne utanmaz köpekler var
Memleketin göbeğinde
Ne utanmaz köpekler var

Görün bakın Görün bakın
Köpeklerin sonu yakın

Dokunmazlık postu giyen
Kıçlarına sunta yiyen
Milliyetçi biziz diyen
Ne utanmaz köpekler var

Börün bakın görün bakın
Köpeklerin sonu yakın

Mecliste mebus tavlanır
Sokakta gençler avlanır
Olamaz dersin havlanır
Ne utanmaz köpekler var

Görün bakın görün bakın
Köpeklerin sonu yakın

İşçi köylü «tok» diyorlar
Hak adalet «çok» diyorlar
Faşist baskı «yok» diyorlar
Ne utanmaz köpekler var

Görün bakın görün bakın
Köpeklerin sonu yakın

Bir gün tümü kısılacak
Bir kenara basılacak
Kuyruğundan asılacak
Ne utanmaz köpekler var

Görün bakın görün bakın
Köpeklerin sonu yakın

BİZİM davamız
Açlara ekmek
Ceketsizlere ceket, yalınayaklara
Ayakkabı bulma davasıdır...

Yılmaz Güney

SADIK
GÜRBÜZ

ADİLOŞ BEBE

Doğdun
Üç gün aç tuttuk
Üç gün meme vermedik sana
Adiloş bebem
Hasta olmayasın diye
Töremiz böyle diye

Saldır şimdi memeye.
Saldır da büyü.

Bunlar
Engerekler ve çiyanlardır
Bunlar
Aşımıza ekmeğimize göz koyanlardır
Tanı bunları
Tanı da büyü.

Bu namustur
Künyemize kazınmış
Bu da sabır
Ağullardan süzülmüş
Sarıl bunlara
Sarıl da büyü....

Ahmet Arif

ANNEM BENI YETIŞTIRDI

Annem beni yetiştirdi
Bu yerlere yolladı
Ana sokaklarda kurşunlanayım istemedi
Anam anam oyy...
Sokaklara kan
Ağlar vatan
Okullar kan
Fabrikalar
Tarlalar kan
Anam anam oyy...
Rahmetinden kim esirgenir bulutun
Kimlerin çıkarına dökülür kanlar
Kasap et derdinde
Koyun can derdinde.
Anam anam oyy...

Sadık Gürbüz

HAKİKATI BİLEN GELSİN

Şimdi bizim aramızda
Yola boyun veren gelsin
Sevdasıyla gavgasıyla
Hakikati bilen gelsin

Kişi halden anlayınca
Hakikati dinleyince
Üstüne yol uğrayınca
Ayrılmayıp duran gelsin

Talip olunca bir talip
İşini mevlaya salıp
Izzet ile selam alıp
Gönüllere giren gelsin

Pir sultanım çelebiye
Eyvallahım var veliye.
Yoldaşına yol diliyle
Yolun sırrın soran gelsin...

Pir Sultan Abdal

BİZİM davamız,
İşçilerin, köylülerin
ve bütün emekçi yığınlarının
Kurtuluşu davasıdır...

Yılmaz Güney

AŞIK SARICA KIZ

AŞIK DÜZYOL BACI

AŞIK SİNEM BACI

AŞIK ŞAH TURNA

AŞIK MAHSUNİ

AŞIK ZAMANİ

ABUZER KARAKOÇ

MEHMET KOÇ

AŞIK YENER

AŞIK EŞREF

DEVRİM, DEVRİM

Fakir, yokluk, açlık, zulüm
Haller devrim devrim kokar
Gerçeklere sus denirse
Diller devrim devrim kokar

Pir Sultan can verdiği
Nazımların yön verdiği
Kitapların gösterdiği
Yollar devrim devrim kokar

İnsanlığın her çağında
Yükseğinde alçağında
Demokrasinin bağında
Güller devrim devrim kokar

Bülbüllerin avazında
Gerçeklerin niyazında
Sarıcakızın sazında
Teller devrim devrim kokar

AŞIK SARICAKIZ

YÜRÜYELİM SOSYALİZME

Yurdu talana verdiler
Ortaya yalan sürdüler
Gencimizi öldürdüler
Yeter gayri bu ezilme
Yürüyelim Sosyalizme

Başlayalım yazmalara
Son verelim azmalara
Sarılalım kazmalara
Yeter gayri bu ezilme
Yürüyelim Sosyalizme

İşçimizin yüzü gülmez
Köylü cahil birşey bilmez
Boş oturma bize gelmez
Yeter gayri bu ezilme
Yürüyelim sosyalizme

Şehit olan genç er bizim
Alnımızda ak ter bizim
Dayanalım zafer bizim
Yeter gayri bu ezilme
Yürüyelim Sosyalizme

Âşık Düzyol Bacı

«Haklı hakkını alacak
İşkenceler son bulacak
Yurda özgürlük dolacak
İşçim uyan, köylüm uyan...»

Aşık Düzyol Bacı

KIZIL DERE

Oy dere kızıl dere
Böyle akışın nere
Bizde hal mı bıraktın
Sana can vere vere

Dere bizim yerimiz
Suyu alın terimiz
Söyle nedendir dere
Vurulur gençlerimiz

Dere böyle durulmaz
Gence kurşun vurulmaz
Sanma zalim olandan
Bir gün hesap sorulmaz.

Aşık Sinem Bacı

YIKILASI PAHALILIK

Ne gelirsin ardım sıra
Yıkılası pahalılık!
Bir işim yok, evim kira
Yıkılası pahalılık!

Etli sütlü yiyemedim
Yeyip şükür diyemedim
Eller gibi giyemedim
Yıkılası pahallılık!

Çarşılara çıkamıyom
Fiyatlara bakamıyom
Elektrik yakamıyom
Yıkılası pahallılık!

Girdin yoksulun aşına
Çanak oldur göz yaşına
Seni yapanın başına
Yıkılası pahallılık

Aşık Sinem Bacı

MAKİNA BAŞI

Kalk arkadaş silkelen bir
El yürüdü sıraya gir
Kendine bir düzen getir
Heyyyyt
Geç başına makinanın
Bas düğmeye keyfe bak sen

★

Genç kardaşım bilgi ara
Bilgisizlik büyük yara
Gözünü dik yıldızlara
Heyyyt
Geç başına makinanın
Bas düğmeye keyfe bak sen.

★

İşsiz kardaş davanı bil
Gözündeki çapağı sil
Oturmanın günü değil
Heyyyt
Geç başına makinanın
Bas düğmeye keyfe bak sen

Öğretmenim yanaş beri
Görevlisin durma geri
Anlatırken devrimleri
Heyyyt
Geç başına makinanın
Bas düğmeye keyfe bak sen

★

Köylü dostum sarıl söze
Dağ başını indir düze
Bel bağlama boz öküze
Heyyyyt
Geç başına makinanın
Bas düğmeye keyfe bak sen

★

İşçi kardeş zamanın dar
Emeğini patron çalar
Aha sana fabrikalar
Heyyyyt
Geç başına makinanın
Bas düğmeye keyfe bak sen.

Aşık Sinem Bacı

SOYAN GİZLİ SOYMAYANLAR MEYDANDA

Bitmiyor bu halkın yası
Hafta yine zam haftası
Tükendi işçinin kesesi
Soyan gizli soymayanlar meydanda

Bitmez fakirin çilesi
İltimas geçer mevlası
Huzur patronun köşesi
Doyan gizli doymayanlar meydanda

Bakmıyorlar derdimize
Koşmazlar feryadımıza
Düşmanları yurdumuza
Koyan gizli koymayanlar meydanda

Şah Turna'nın dünyasına
Daldık ilmi deryasına
Tefecinin havasına
Uyan gizli uymayanlar meydanda

Şah Turna

OZAN SUSMAZ

Gerçekler söylenir ozan dilinden
Bahsetmez bülbülün gonca gülünden
Durmadan ilerler devrim yolundan
Ozan susmaz taviz vermez faşizme

İşçi Köylü olur ozanın derdi
Sınırsızdır fikri her taraf yurdu
Dönmez yolundan yiğidin merdi
Ozan susmaz taviz vermez faşizme

Şah Turna

YOL YORDAM BİLMEYEN

Yol yordam bilmeyen köylü vatandaş
Seni bu hallere koyan utansın
Kırık ekmek bir tas ayran yağsız aş
«Şükreyle haline» diyen utansın

Bir ekmeği kırka böldün pay ettin
Çalıştın da ekmeğini zay ettin
Tahta beşiklerde yavru büyüttün
Ağlayan sesini duyan utansın

Ayağı nasırlı yüzü çapaklı
Korkar mı çakaldan aslan yürekli
Yürekli elleri kazma kürekli
Siz yürürken size vuran utansın

Şah Turna'yım bugünleri görenler
Fikrinin uğrunda mutlu ölenler
Kul hakkını çalıp çırpıp yiyenler
Siz yürürken size vuran utansın

Şah Turna

ZINCIR VURULMASIN

Geldi geçti elli sene
Yaradan doğru getire
Bir milletin hepisine
Yaradan doğru getire

Boş petekler doldu arı
Bal yaparlar zarı zarı
Sıvıyalım paçaları
Yaradan doğru getire

Zaman deryaları yudar
Ömür ağacını budar
Edirne'den Kar's kadar
Yaradan doğru getire

Ürkek yürek dağlanmasın
Böyle derman sağlanmasın
Gene kolum bağlanmasın
Yaradan doğru getire

Konu komşu çıkar aya
Yıldızınan bakar aya
Bütün fakir fukaraya
Yaradan doğru getire

Aşık Mahsuni

MELE KOYUN MELE

Bahar bozdu Berçeneğin yazısın
Yeşillenmiş Binboğanın mazısın
Bir koyun vurulmuş Meler kuzusun

Mele koyun mele ben nasıl edem
Başım alıp gene Maraş'a gidem
O dört kuzum ile koyunlar güdem

El südüne beyaz dedim olmadı
Kömürüne kara dedim olmadı
Bir defa dünyada yüzüm gülmedi

Söyle canım söyle ben nasıl edem
Başım alıp gene Maraş'a gidem
Ne kimseyi görüp ne de incidem

Mahzunî'yem bir an oldu pazarım
Kendi kitabımdan okur yazarım
Seni azraile verir ezerim

Söyle canım söyle ben nasıl edem
Bırakıp dünyayı ahrete gidem
Bir canım var hakka teslimim edem

Aşık Mahsuni

İTE BAK İTE

Ademin Merih'e gitme çagında
Insanın taptığı puta bak puta
Bilirim ki dünya lezzet doludur
Karganın yediği duta bak duta

Âşıkların sözü hep enel haktır
Vallahi billahi yalanım yoktur
Onun yakasında gümüş gömlektir
Senin yakandaki bite bak bite

Ölü insanlardan keramet olmaz
Ölmüş insanlardan şefaat olmaz
Aya gidip gelmek marifet olmaz
Daha güneşten de öte bak öte

Mahzunî Şerif'im değil Hazreti Mervan
Bizden ayrı değil hak ile şeytan
Ne olursa olsun gider bu kervan
Ardımdaki üren ite bak ite

Aşık Mahsuni

OY BİZIM ELLER

Vay göresim geldi seni Berçenek
Dumanlı dumanlı oy bizim eller
Aktı gözüm yaşı oldu bir çanak
Dumanlı dumanlı oy bizim eller

— Nasıl unuturum körpe yavrumu
Dumanlı dumanlı oy bizim eller
Oturup ağlasam delidir derler

Bizim elin yigitleri bol olur
Çalar davulları dizgin dol olur
Ölüm bizim için tozlu yol olur

— Dumanlı dumanlı oy bizim eller
Oturup ağlasam delidir derler

Mahzuni Şerif'im vay beni beni
Hani ya ikrarsız ikrarın hani
Vay göresim geldi Berçenek seni

— Dumanlı dumanlı oy bizim eller
Oturup ağlasam delidir derler

Aşık Mahsuni

ÖLDÜRECEK ZAM FAKIRI

Bu ne biçim adalettir
Öldürecek zam fakiri
Açlık en büyük lanettir
Öldürecek zam fakiri

Dert mi yesin fakir hamal
Aman paşam bu nasıl hal
Boynunuzdan gitmez vebal
Öldürecek zam fakiri

Fakir kimden alsın murat
Karnı açtır asık surat
Senin karnın toktur kır at
Öldürecek zam fakiri

Zam zengine dokunmaz kl
Zerrece içi yanmaz ki
Böyle millet uyanmaz ki
Öldürecek zam fakiri

Mahzunî bu dertler derin
Aferin beyler aferin
Vah haline vay köylerin
Öldürecek zam fakiri

Aşık Mahzunî

DOKUNMA KEYFİNE YALAN DÜNYANIN

Dokunma keyfine yalan dünyanın
ipini eline dolamış gider
Gözlerim yaşı bana gizlidir
Dertliyi detsizi sulamış gider

Kimi hızlı gider uzun yol tutar
Kimi altın satar kimi pul yutar
Kimi soğan bulmaz kimi bal yutar
Kimi parmağını yalamış gider

Mahzunî bu nasıl yazı Mahzunî
Bazı Şerif olur bazı Mahzunî
Yurdunda anasız kuzu Mahzunî
İnsanlık ardından melemiş gider

Aşık Mahsuni

DEĞME DOKTOR

Senin diplomana hiç benzemiyor
Değme doktor benim yaram başkadır
İlaç sürdüklerin hiç gezemiyor
Değme doktor benim yaram başkadır

El ile tutulmaz, gözle görülmez
Teni sızı olmaz, iğne vurulmaz
Bu hastalar ölür, amma yorulmaz
Doktor benim yaram başka yaradır

Mahzunî Şerif'im tabip değilim
Ölüm de bir ilim, doğmak da ilim
Sen doktorsun amma dermandır ölüm
Kurban olam doktor yaram başkadır

Aşık Mahsuni

AMERİKA KATİL

Bütün insanlık adına
Amerika katil katil
Hukuk yapar kendi teper
Amerika katil katil

Vietnam'ın suçu nedir?
Hür yaşamak ayıp mıdır?
İster atom yapıp kudur
Amerika katil katil

Türk milleti Türk milleti
Kim olur elin iti
Demedim mi sonu kötü
Amerika katil katil

Mahzunî Şerif uyuma
Gün geldi çattı akşama
Benden selâm Vietnam'a
Amerika katil katil

Aşık Mahsuni

EMPERYALIZM

Ben barut, sazım silahım, sözüm mermidir
Savaşım kendi sınıfımın savaşıdır.

Emperyalist duvarını
Yıktık daha yıkacağız
Domuzlara birer kazık
Çaktık daha çakacağız
Haydi haydi çakacağız

Demokrasi türküleri
Ürkütüyor tilkileri
Sert adımlar ileri
Attık daha atacağız
Haydi haydi atacağız

Hücrede zincir sesleri
Kokar mahkûm nefesleri
Olmaz insan kafesleri
Kırdık daha kıracağız
Haydi haydi kıracağız

Der Zamanî hey vatandaş
Haykır sesin duysun dağ taş
Biz bu vatan için savaş
Yaptık daha yapacağız
Haydi haydi yapacağız

Aşık Zamanî

ZALIMIN BAŞINA VURMADI VEYSEL

Çok dokundu mızrap ile tellere
Bozuk perdeleri görmedi veysel
Ağıt yaktı bülbül ile güllere
Dikene elini sürmedi veysel

Ağladı sızladı derdini döktü
Vurdular başına boynunu büktü
Çobandı ağanın koyunun güttü
Ver benim hakkımı demedi veysel

Balta sapı için çatta hırsıza
Dur demedi sömürücü arsıza
Vatandaş muhtaçken ekmeğe tuza
Bunun nedenini sormadı veysel

Der Zamanî: Veysel büyük ozandı
Halkın değil kendi derdin yazandı
Sözü hançer iken kaçıp saklandı
Zalımın başına vurmadı Veysel

Âşık Zamanî

AĞLAMAK YOK DOSTA

Bak arkadaş mabem girdin savaşa
Bin yara alsan da yine ağlama
Bir çember içinden tutarlar taşa
Esir düşsen bile ağlama, dosta ağlama

Denizdedir filo karşına çıkar
Içi düşman dolu hep sana bakar
Teplikler tepecek barutlar kokar
Gözüne kan dolsa yine ağlama, dosta ağlama

Aklında ne varsa korkmadan söyle
Sen de bilirsin ki gitmez bu böyle
Cephede hep zafer türküsü söyle
Namluyu temizle dostum sakın ağlama, dosta ağlama

Toprakta kanın var, bayrakta kanın
Işte şahididir tarihler bunun
Seni mahkûm eyler, ağalı kanun
Zindanda çürüsen bile yine ağlama, dosta ağlama

Zamanî'yim dil bilen sazım var
Dinle dostum sana çokça sözüm var
Bizde nice Deniz, Mahir, Nâzım var
Ölene matem yok dostum sakın ağlama, dosta ağlama

Aşık Zamanî

YILMAZ YILMAZ

Bizi ne faşizmin zulmü,
Ne demir parmaklıklar,
Ne idam sehpası korkutur...

Cepheden cepheye koşar
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Denizler dağları aşar
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Yılmaz yılmaz doğu yılmaz
Batı Yılmaz
Kuzey yılmaz
Yılmaz yılmaz güney yılmaz
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Bizim gençler korkmaz korkmaz

Beşli martin belindedir
Demokrasi yolundadır
Paslı zincir kolundadır
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Yılmaz yılmaz doğu yılmaz
Batı yılmaz
Kuzey Yılmaz

Yılmaz yılmaz güney yılmaz
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Bizim gençler korkmaz korkmaz

Umut bizim yiğitlerden
Yiğitler korkmaz itlerden
Kan dökülse hudutlardan
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Yılmaz yılmaz Doğu yılmaz

Batı yılmaz
Kuzey yılmaz
Yılmaz yılmaz güney yılmaz
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Bizim gençler korkmaz korkmaz

Zamanî'den yurt sevdası
Süren yobazlara kavgası
Kurulsa îdam sephası
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Yılmaz yılmaz doğu yılmaz
Batı yılmaz
Kuzey yılmaz

Yılmaz yılmaz güney yılmaz
Bizim gençler yılmaz yılmaz
Bizim gençler korkmaz korkmaz

Âşık Zamanî

HALK YARGILASIN

Savcı bey bu halkın temsilcisi sen
Değilsin bizleri halk yargılasın
Halka düşman bir sınıfın malısın
Suçlu kim ,suçsuz kim, halk yargılasın

Dersimde nice can, kadın, çocuğun
Göğsüne süngüyü saplayanların
Halk uğruna işkencede can veren
Mert düşmanlarını halk yargılasın

Tam bağımsız yurt istedik, astınız
Ekmek, toprak dedik, küfür bastınız
Bizi zindanlara atmak kastınız
Suçlu kim, suçsuz kim, halk yargılasın

Komando zulmünde inleyen canlar
Kaçakçı denilip kurşunlananlar
Aç yatıp aç kalkan bunca insanlar
Suçlu mu, suçsuz mu, halk yargılasın

Abuzer Karakoç

IŞKENCE

Dört yanımız kan içinde
Bir tabut gibi hücrede
Sabah akşam gündüz gece
Işkencede, işkencede

Cellatlar dolanıyorlar
Insanlar iğreniyorlar
Yiğitler direniyorlar
Işkencede, işkencede

Devrimi gerçek bildiler
Ne korktular, ne yıldılar
Boyun eğmeden öldüler
Işkencede, işkencede

Tırnak söküyor çarkları
Kol kesiyor bıçakları
Yurdumun mazlum halkları
Işkencede, işkencede

Copla yanaşır polisler
Arkadan geliyor mitler
Kahkaha atıyor itler
Işkencede, işkencede

Proleter devrimcileri
Vurdukça artar kinleri
Hep susmaktır ilkeleri
Işkencede, işkencede

Abuzer Karakoç

HO SARI ÖKÜZ HO HO

Kara saban kara demir
Ho sarı öküz ho ho
Hepsine bir koşum denir
Ho sarı öküz ho ho

Biz ağanın ırgatıyız
Hem kölesi uşağıyız
Bir ne bir avradıyız
Ho sarı öküz ho ho

Biz hak istemez çobanız
Oniki ay bulgur yeriz
Bilmiyorum adam mıyız
Ho sarı öküz ho ho

Oyumuzu ağa verir
Hak yiyene ağa denir
Ağaya kim karşı gelir
Ho sarı öküz ho ho

Yaramızı saranım yok
Hakkımızı arayan yok
Yoksulları koruyan yok
Ho sarı öküz ho ho

Biz ağaya ortakçıyız
Tüm değil yarım yeriz
On liraya orakçıyız
Ho sarı öküz ho ho

Köpek dağlar kuduz ulur
Ağanın damadı ölür
Bilmiyorum nerden kalır
Ho sarı öküz ho ho

Yeter artık ağasına
Ineğine danasına
Hem anası avradına
Ho sarı öküz ho ho

Hep toplandık biz bir olduk
Bir ağaya karşı geldik
Kırkımızda hapis olduk
Ho sarı öküz ho ho...

Mehmet Koç

VURUN BIZI

Biz ne ölmekten,
Ne öldürmekten korkarız,
Çünkü bu davaya gönül vermişiz...

Tükenmeyiz vurmak ile
Vurun ülen vurun bizi
Biz susmayız kırmak ile
Vurun ülen vurun bizi

Biz öldükçe yaşarız
Devrim yolunda koşarız
Hak için dağlar aşarız
Vurun ülen vurun bizi

Baş fidanları kırdınız
Yola pusular kurdunuz
Sırtımızdan vurdunuz
Vurun ülen vurun bizi

Ana bacı ağlattınız
Yollarımız bağlattınız
Yüreğimiz dağlattınız
Vurun ülen vurun bizi

Ağaç ölür meydan kalır
Yiğit ölür şanı kalır
Elbet birgün kavga olur
Vurun ülen vurun bizi

İşsiz sokağa attınız
Halka işkence yaptınız
Bir beş değil, çok ettiniz
Vurun ülen vurun bizi

Bizi dağa çıkarttınız
Kanlarımız akıttınız
Zindanlara kapattınız
Vurun ülen vurun bizi

Biz devrimci yiğitleriz
Zulümden korkmaz mertleriz
Yığın yığındır derdimiz
Vurun ülen vurun bizi...

Mehmet Koç

KORKUN BEYLER

Uyanmışız biz şafaktan
Geliyoruz gün aşmadan
Boyanmışız aydınlığa
Geliyoruz gün aşmadan

Korkun beyler bizden korkun
Yalancılar bizden korkun
Talancılar bizden korkun
Geliyoruz gün aşmadan

Bir öldük bin dirildik
Faşizme karşı kurulduk
Halkımız için vurulduk
Geliyoruz gün aşmadan

Korkun beyler bizden korkun
Yalancılar bizden korkun
Talancılar bizden korkun
Geliyoruz gün aşmadan

Emperyalist devletleri
Zay'oldu yetim halkları
Dönen faşizmin çarkını
Dönen patronlar çarkını
Kıracağız gün aşmadan

Korkun beyler bizden korkun
Yalancılar bizden korkun
Talancılar bizden korkun
Geliyoruz gün aşmadan

Devrim işçi devrim devrim
Devrim köylü devrim devrim
Kurtuluş yolu bu derim
Ben halkım için ölürüm
Geliyoruz gün aşmadan

Korkun beyler bizden korkun
Yalancılar bizden korkun
Talancılar bizden korkun
Geliyoruz gün aşmadan

Mehmet Koç

IŞÇI KÖYLÜ BIR OLALIM

Yurtsevere işkenceler edenler
Bunların hesabı sorulacaktır
Zulmedenden almak için öcünü
İşçi, köylü, gençlik bir olacaktır

Emperyalizmle yerli ortağı
Patronların zulmü ağa batağı
Gittikçe bozulan düzenin çarkı
Halkın gücü ile yıkılacaktır

Faşist baskıların bizi yıldırmaz
Devrimciler ölür kavgası durmaz
Yurtseverler yılmaz baskıdan korkmaz
Halkın düşmanları vurulacaktır.

Sanma ettiklerin sana kalacak
Savaşarak devrimimiz gelecek
Kötülükleri hep kökten silecek
Sosyal bayrağımız dikilecektir

İşte böyle Koç'um bizim davamız
Bozuk düzen ile vardır kavgamız
Bağımsız olacak bütün yurdumuz
Arada sınırlar kalmayacaktır

Mehmet Koç

«Kara günler yakar oldu özümüz
Mahpus düştük kime geçer sözümüz
Her gün şaka sohbet gülen yüzümüz
Yıllar geçti gülmez oldu neyleyim...»

«Tahsilsizdir çocuklarım
Halden bilmez cahil karım
Bugün dünden ihtiyarım
Yarınımın umudu yok...»

«Bitmez çile, tükenmeyen sefalet
Asırlardır başımızda taç bizim,
Faşizanlar kanun çiğner maharet
Gerçekleri söylememiz suç bizim.

Anadolu susuz susuz kuyular
Her gün artar işsiz, güçsüz sayılar
Havyar yerken komprador dayılar
Halk sınıfı tüm midemiz aç bizim.

Ankara'da türlü türlü plân var
İstanbul'da açık açık talan var
Seksenbine köpek satıp, alan var
Sorsak hele değerimiz kaç bizim.»

Aşık Yener

BOYUN BORCU

Varıp bir zalime kul olmaktansa
Düzenini bozmak boynumun borcu
Hele kapısında köle olmaktansa
Aç karına gezmek boynumun borcu.

Asıl suçlu onlar mı biz mi?
Kahrolsun onların emperyalizmi
Nerede görürsem kanlı faşizmi
Vurup onu ezmek boynumun borcu.

Zalimden olursa kaymakam, Vali
Ne olur o kentin halkının hali!..
Böylesinin, adalete dayalı
Mezarını kazmak boynumun borcu.

Tek tek yaşamlar makbulsa madem
Neden Havva ile birleşti Adem
Eşref halkın ozanıysam ben madem
Dertlerini yazmak boynumun borcu

Aşık Eşref

SOR BAKALIM

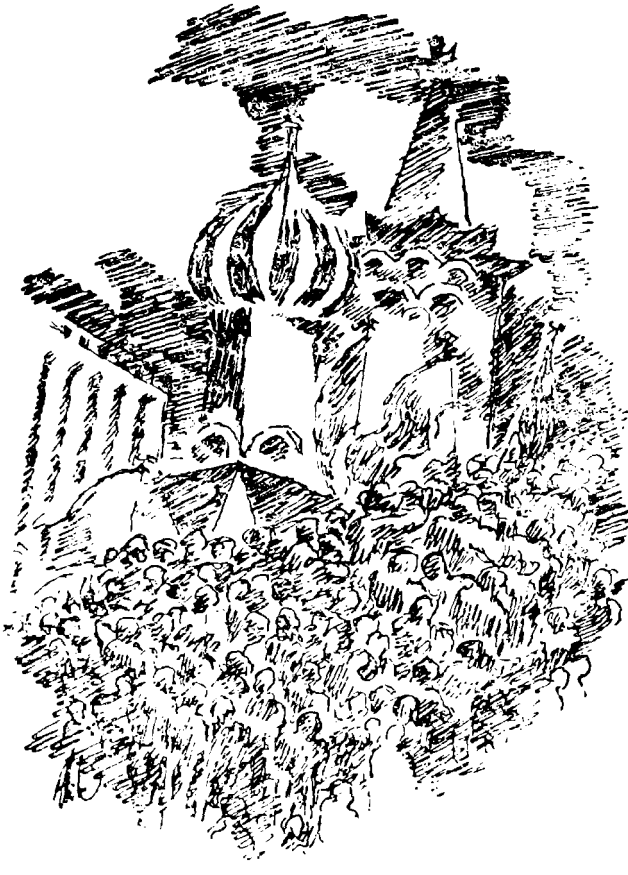
Hey benim emekçi bacım
Gönlümün sultanı tacım
Bunca yıldır neden açım
Hesabını sor bakalım

Su içinde ayakların
Yara, nasır parmakların
Kim öldürdü çocukların
Defterini dür bakalım.

Sana efendi dediler.
Ama hakkını yediler
Üstünde göğü deldiler
Aç gözünü gör bakalım

Devrimi inanır sana
Hadi bacım sözde bana
Dövüşelim biz yanyana
Şu sazımı ver bakalım

Aşık Devrimi

BİZİM davamız,
İnsanın insana,
Kulluğuna son verme davası,
Bizim davamız şeref ve namus davasıdır...

Yılmaz Güney

NIHAT BEHRAM

ATAOL BEHRAMOĞLU

AHMET ARIF

H. I. DINAMO

AHMET UYSAL

DÖVÜŞE DÖVÜŞE YÜRÜNECEK

Kardeşler!
Sancıyan bir sessizlik bırakıyor geride
Birer birer gidenlerimiz: kanlı, hırçın, çıkarsız..
Ve artık, yetmiyor dilde ışıması,
Kıvranışı sığmıyor koyna;
Saplanışlar istiyor elde hançer,
O zifir karanlığın
Göğsüne göğsüne saplanışlar.
Kardeşler!
Kolları - pazuları
Kırıla - ısırıla
Damla damla emilen işçiler için;
Aşsız - ışıksız,
Suyu samanı yağmalanmış,
Bezgin - dayanaksız köylüler için
Çağrışan kardeşlerim!
Gece yarılarına kadar grevlerden
Haber bekleyenler!
Candaşlarım!
Ucu - bucağı göze gelmez ufkuna
Nefes nefese varılan bu kavganın
Aslı - astarı sadece haklılıktır;
Vursa da, usul usul yayılsa da kızıllığı
Beyaz örtülere kurşun yaralarının,

Balkıyan o sesi dinleyin bağırlarından
Eller üstünde gidenlerimizin;
Coşkun ve isyankârdır
Ve direşken ve dövüşkendir onların
Halkın kardeşi olan yürekleri.
Kardeşler!
Unutmayın! Yolumuz puslu - pusuludur.
Düşmanı sevindirir tökezleyen her adım.
Zorlu bir dönemeçte
Düşmanca kaçışanlar da unutulmasın.
Yüreği duralatan bir zehir varsa eğer
O zehri tezelden kusmalı bu kalabalık;
Duralamak hayatın yaralarıdır.

Bakın! Zırhlarla çevirmişler.
Tel örgüler ve taş duvarlarla halkın çevresini;
Doğrulsun istemiyorlar bin yıldır ezilenler.
Kardeşler! Hızın, öşverinin, hareketin kardeşleri!
Sırdaşlarım!
Bilgi ve dövüşkenlik
Bilgi ve dövüşkenlik bizi bekliyor.
Nabzına kulak verin çeliğin.
Yağmurun, kayalığın, denizin nabzına kulak
verin;
Görün, nasıl nefes alıyor sevinç,
Sabır nasıl da çarpıntılı.

İşte! Alınları çocukların. Barınaklarımız bizim.
İşte! Yas kundağı analar. Sessizce donatıyorlar
bizi.
İşte! Gencecik anısı ölenlerin. En canlı
yığınaklar bize.
İşte! Ezilenler. Bayraklarımız.
Kardeşler! Halkın kardeşleri!
Yoldaşlarım!
Başlayınca bu yolun onurlu yolculuğu
Ancak yaşamakla varılan duyguda konaklanır
Ve ancak yürüyerek söylenir şarkılarımız,
Çünkü adım adım derinleşti ezgisi,
Bilekte, dizbağında, dudakta ateşlendi.
Ve koşa kucaklaya
Ve sara - sarmalaya
Ve yumruklaya yumruklaya
Haklı ve mazlum olanın uyuşuk omurunu
Uyarmak için kuvvetli ve zalime karşı
Nice sarp yerden geçildi buraya kadar.
Ve buradan, daha da dikleşerek,
Dinmeden - dinlenmeden,
Dişe - diş
Dövüşe dövüşe yürünecek.

Nihat Behram

YILMAZ GÜNEY IÇIN

Bütün halklar gibi güzel olan halkımız
Sende kendini görüyor, var olduğunu
Ve bu çocuk gibi sevindiriyor onu

Halkımızın hareketleri
Yansıyor senin hareketlerinde
Gülmesi, konuşması, yürümesi

Seni yok saymak için cüceler
Uğraşadursunlar
Sen varsın. Çünkü Türkiye var.

Ataol Behramoğlu

GECEKONDUDA GEÇEN BİR ÇOCUKLUK

Gecekonduda geçen bir çocukluk
Belki her şeye rağmen daha anlamlıdır bizim
hayatımızdan
Çünkü hız ve değişim var
Çünkü ölü olmayan bir şeydir zaman

Sinemaya gidilir, bir kız sevilir
Bunalınır geç saatlere kadar kahvede
Ana bitkin dönmüştür çamaşırdan
Baba haftada üç gece gelebilir eve

Arkadaşlar ve bazı partiler vardır
Değişir plâklar ve küfürler
Heyecanlandırıcı bir şeydir yaşamak
Yeni şeyler umdurarak geçer

Gecekonduda geçen bir çocukluk
Bir ucu köy duygularına dayalıdır
Bir ucu akıntısında büyük şehrin
Onun ölümüne ölümüne çalkanır

Ataol Behramoğlu

AY KARANLIK

Maviye
Maviye çalar gözlerin,
Yangın mavisine
Rüzgârda âsi.
Körsem,
Senden gayrısına yoksam,
Bozuksam,
Can benim, düş benim,
Ellere nesi?
Hadi gel,
Ay karanlık...

İtten aç.
Yılandan çıplak,
Vurgun ve belâ
Gelip durmuşsam kapına
Var mı ki doymazlığım ?
İlle de ille
Sevmelerim,
Sevmelerim gibisi?
Oturmuş yazıcılar
Fermanım yazar
N'olur gel,
Ay karanlık...

Dört yanım puşt zulası,
Dost yüzlü,
Dost gülücüklü
Cıgaramdan yanar,
Alnım öperler,
Suskun, hayın, çıyansı,
Dört yanım puşt zulası,
Dönerim dönerim çıkmaz.
En leylim gecede ölesim tutmuş,
Etme gel,
Ay karanlık...

Ahmet Arif

AKŞAM ERKEN INER MAHPUSÂNEYE

Akşam erken iner mahpusâneye,
Ejderha olsan kâr etmez.
Ne kavgada ustalığın,
Ne de çatal yürek civan oluşun,
Kâr etmez, inceden içine dolan,
Alıp götüren hasrete.

Akşam erken iner mahpusâneye.
Iner, yedi kol demiri,
Yedi kapıya.
Birden, ağlamaklı olur bahçe
Karşıda duvar dibinde.
Üç dal gece sefâsı,
Üç kök hercai menekşe...

Aynı korkunç sevdâdadır
Gökte bulut, dalda kaysı.
Başlar koymağa hapislik.
Karanlık can sıkıntısı...
Kürdün Gelini'ni söyler maltada biri
Bense volta'dayım ranza dibinde
Ve hep olmayacak şeyler kurarım,
Gülünç, acemi, çocuksu...

Vurulsam kaybolsam derim,
Çırılçıplak, bir kavgada.
Erkekçe olsun isterim,
Dostluk da, düşmanlık da.
Hiçbiri olmaz halbuki,
Geçer süngüler namluya.
Başlar gece devriyesi jandarmaların...

Hırsla çakarım kibriti...
İlk nefeste yarılanır cıgaram,
Bir duman alırım, dolu,
Bir duman, kendimi öldüresiye.
Biliyorum, «sen de mi?» diyeceksin,
Ama akşam erken iniyor mahpusâneye,
Ve dışarda delikanlı bir bahar
Seviyorum seni,
Çıldırasıya...

Ahmet Arif

VURULMUŞUM

1.

Bu dağ Mengene dağıdır
Tanyeri atanda Van'da
Bu dağ Nemrut yavrusudur
Tanyeri atanda Nemruda karşı.
Bir yanın çığ tutar, Kafkas ufkudur
Bir yanın seccade Acem mülküdür
Doruklarda buzulların salkımı
Firarî güvercinler su başlarında
Ve karaca sürüsü,
Keklik takımı...

Yiğitlik inkâr gelinmez
Tek'e - tek döğüşte yenilmediler
Bin yıllardan bu yan, bura uşağı
Gel haberi nerden verek
Turna sürüsü değil bu
Gökte yıldız burcu değil
Otuzüç kurşunlu yürek
Otuzüç kan pınarı
Akmaz,
Göl olmuş bu dağda...

2.

Yokuşun dibinden bir tavşan kalktı
Sırtı alaçakır
Karnı sütbeyaz
Garip, ikicanlı, bir dağ tavşanı
Yüreği ağzında öyle zavallı
Tövbeye getirir insanı
Tenhaydı, tenhaydı vakitler
Kusursuz, çırılçıplak bir şafaktı
Baktı otuzüçten biri
Karnında açlığın ağır boşluğu
Saç, sakal bir karış
Yakasında bit,
Baktı kolları vurulu,
Cehennem yürekli bir yiğit,
Bir garip tavşana,
Bir gerilere.

Düştü nazlı filintası aklına,
Yastığı altında küsmüş,
Düştü, Harran ovasından getirdiği tay
Perçemi mavi boncuklu,
Alnında akıtma
Üç topuğu ak,

Eşkini hovarda, kıvrak,
Doru, seglâvi kısrağı,
Nasıl uçmuşlardı Hozat önünde!
Şimdi, böyle çaresiz ve bağlı,
Böyle arkasında soğuk bir namlu
Bulunmayaydı.
Sığınabilirdi yüceltilere.
Bu dağlar, dost dağlar, kadrini bilir,
Evelallah bu eller utandırmaz adamı,
Yanan cıgaranın külünü,
Güneşlerde çatal kıvılcımlanan
Engereğin dilini,
İlk atımda uçuran
Usta elleri...

Bu gözler, bir kere bile faka basmadı
Çığ bekleyen boğazların kıyametini
Karlı, yumuşacık hıyanetini
Uçurumların
Önceden bilen gözleri...
Çaresiz
Vurulacaktı,
Buyruk kesindi,
Gayrı gözlerini kör sürüngenler
Yüreğini leş kuşları yesindi...

3.

Vurulmuşum
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında
Yatarım
Kanlı, upuzun...

Vurulmuşum
Düşüm, gecelerden kara
Bir hayra yoranım çıkmaz
Canım alırlar ecelsiz
Sığdıramam kitaplara
Şifre buyurmuş bir paşa
Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız

Kirvem hallarını aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...

4.

Ölüm buyruğunu uyguladılar,
Mavi dağ dumanını
Ve uyur - uyanık seher yelini
Kanlara buladılar.
Sonra oracıkta tüfek çattılar
Koynumuzu usul - usul yoklayıp
Aradılar,
Didik - didik ettiler
Kirmanşah dokuması al kuşağımı
Tespihimi, tabakamı alıp gittiler
Hepsi de armağandı Acemelinden...

Kirveyiz, hısımız, kanla bağlıyız
Karşıyaka köyleri, obalarıyla
Kız alıp vermişiz yüzyıllar boyu,
Komşuyuz yaka yakaya
Birbirine karışır tavuklarımız
Bilmezlikten değil,
Fıkaralıktan,

Pasaporta ısınmamış içimiz
Budur katlimize sebep suçumuz,
Gayrı eşkiyaya çıkar adımız
Kaçakçıya
Soyguncuya
Hayına...

Kirvem, hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...

5.

Vurun ulan,
Vurun,
Ben kolay ölmem.
Ocakta küllenmiş közüm,
Karnımda sözüm var
Haldan bilene,
Babam gözlerini verdi Urfa önünde
Üç de kardaşını
Üç nazlı selvi,
Ömrüne doyamamış üç dağ parçası.
Burçlardan, tepelerden, minarelerden

Kirve, hısım aşiret çocukları
Fransız kurşununa karşı koyanda
Bıyıkları yeni terlemiş daha
Benim küçük dayım Nazif
Yakışıklı
Hafif
İyi süvari
Vurun kardaş demiş
Namus günüdür
Ve şaha kaldırmış atını.

Kirvem hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...

Ahmet Arif

BAĞIMSIZLIK MARŞI

Yuvarlanarak
Insancıl düşüncenin, şiirin ve barışın
Yemyeşil çimenleri üzerinde
Gamalı Haç markalı dev bir silindir gibi
1926 dan kalma
O eski, kara ve kanlı düşmanımız bizim
Faşizm geliyor Türkiye'ye doğru yine Faşizm!

Radyolar.
Kesin aşk şarkılarını
Marş okuyalım,
Bir kez daha bu kutsal toprak uğruna
Ölmenin
O ölümsüz tadını duyalım.

Yakalım meydanlarda
Ufacık heveslerden sözeden şiirleri.

Şiirimizi geçirelim ateşten,
Ateşle yıkayalım
Şiirimizin yüzündeki kirleri
Elimizi granite
Demire
Mermere uzatalım

Ve ak memelerini koparıp ay ışığının
Köpeklere atalım.

Ey benim şarkılarım,
İssiz günlerimin içimde yaktığı
Çoban ateşleri
Ey benim şarkılarım,
Çevremdeki kaygusuzluğu yumrukladıkça siz
Ben, ölümsüzlüğün attığı nağrayla dolarım.

Anamızın memesinden
Koptuğumuz günden beri biz
Gerçeğin demir yemişlerini yemişiz,
Bu yüzden parolamız
Demir
Dinlmit
Barut
Bu yüzden ellerimizi korkar bırakmağa
Aitın bakışlı umut!

Ey eski cellât azrail,
Geçireceksin demir dişlerini
Yağlı enselerine yol verecek kahpelerin
Bu özgürlük havasiyle dolu mavilikler
Bu yüreği barış dolu insanların yaşadığı

Güzel şehirler içinden
Yedi başlı ejderha
Emperyalizme!
Balarılarının uğultusuyla dolu
Bahar ülkesi dağlarımızdaki
Kuluçka kekliklerin
Yumurtalarını ezemeyecektir
Hiç bir yabancı çizme!

Döğüşeceğiz
Yirmi yıl önceki gibi
Aydın efesi, İstanbul işçisi
Esnaf, aydın, burjuva
Emperyalizmi
Yine İzmir Körfezine doğru
Önümüze katıncaya dek,

Gözlerimizi bir dost eli
Yıldızlı bir gece
Ya da özgürlük tiryakilerine aziz olan
O mavi ışıklı sonsuzluk
Son kez kapatıncaya dek.

Son kez geçecek bu topraklardan
Bağımsızlık ordularının nalçaları.
Son kutsal silahı taşıyacak,
Çocuk bakışlı kadanaların
Ve küçük Anadolu atlarının

Ilkyaz güneşinde pırıl pırıl yanan terli kalçaları.
Seni övmeyeceğim, bağımsızlık,

Senin tadını sarhoş olmayanlar da bilir.
Senin yerin, özgürlükle ekmeğin dizi dibindedir.
Evet, son kez geçecek bu yerlerden bağımsızlık
orduları
Çantalarında Amasya elması
Ve mataralarında
Altındağın suları.
Ve büyük, büyük, büyük zaferden sonra
Yetmiş tonluk tankları tutup yularından
Tarlamızı sürmeğe götüreceğiz.
Ve Hüseyin ağa,
Messer Schmiedt bombardıman uçağiyle
Tohum serpecek Altındağa.

Gökyüzünün yeni yıldızlarına bakarak
Başımızı dizinize koyacağız.
Size de tatlı kadınlar
Aşk şarkıları okuyacağız.
Yalnız, şimdi sözcüklerimizi
Yüksek eritme fırınlarının
Apak çelik suyunda yıkayalım.
Radyolar,
Kesin aşk şarkılarını
Marş okuyalım..

Hasan İzzettin Dinamo

ÖZGÜRLÜĞE, BARIŞA, ŞIIRE ŞARKI

Aforoz ededursun onları
Yirminci yüzyılın
Radyoları, telefonları, televizyonları
Haram ededursun onlara en küçük damlasını
O kutsal sevincin
Ben, yine bir şarkı söylemek istiyorum
Özgürlük, barış ve şiir için.
Ben bu çocukları neyleyeyim
Dudağı özgürlük şarkısı bilmez.

Ben, bu bozkırları neyleyeyim
İçinden traktör sesi gelmez.
Senin güzel sözlerin neye yarar?
Ağaç kabukları yiyerek insan
Baudelaire okuyamaz ki.
Tutup yiyemezsin ki şu güzel manzarayı,
Geçsin bin kez önünden salına - salına
Isterse mevsimin çiçekle yüklü en güzel ayı.

Senin canını yesinler, özgürlük,
Senin dilini sevsinler, şiir.
Ama bizim derdimizle eğlenen şair
Bitlerimizin taşıdığı tifüse olsun yem
Başka birşeycikler demem.

Kafatasından kulelerde
Zulüm ağu yeşili bir bayrak gibi çekilirken
Elde mi beklememek o güzel günleri?
O akşamlarda temiz çamaşırlar gibidir
İnsan o mapusanesiz akşamlarda.

Bizden değildir
Ak kemik yığınları üzerinde
Nutuk söyleyen hiçbir hatip,
O saçları başak kokan öğle güneşi çocuklarının
Türküsünü söylemeyen hiçbir zafer.
Ne alçak yüzyılda doğmuşuz meğer
Canımızdan aziz özgürlük tanklar altında ezilir
Ve onun aşkiyle dolu yürekler
Meydanlarda kurşuna dizilir.

Ezilmiş tankları, kırılmış silâhlariyle Mars
Çekildiği gün yakında geri
Barış bayraklariyle donandığı gün
Limanlar. balkonlar gemi direkleri
Bütün sirenler, vapur ve fabrika düdükleri
En coşkun sesinizle paydos sinyali verin:

İnsanlar bir daha girmemek üzere
Boşansın mutlu bir şarkı gibi sığınaklardan
Aç, kirli çocuklar, kedilerle
Güneşin yalnayak gezdiği caddelere.

Hasan Izzettin Dinamo

ÖZGÜRLÜK TÜRKÜSÜ

Ben, şair olmuşsam, özgürlük,
Yalansa riyasız söylüyorum senin aşkından
olmuşum.
Ben, bacak kadar çocukluğumdan beri
Hep sensizliğin yarattığı dayanılmaz serüvenlerin
O korkunç ağusuyla dolmuşum
En son türkümde seni söyleyeceğim:
Bir emperyalist tankı altında şair yüreğim
ezilirken
Ya da dünyanın en güzel bir sabahında
Bir duvar dibinde kurşuna dizilirken.
Varsın ondan geri tonton şairler
Çenber çeviredursun asfaltında şehrin
Varsın küçümencik aydınlar
«Cennet bahçesi»nde dondurma yesin.
Eğer sen yenilirsen, özgürlük,
Elveda artık serbest zamanlar, deniz türküleri,
Çevirecek şiirimizin dört bir yanını
Gamalı haç markalı telörgüleri.
Elveda, artık şehrin kaldırımlarında
Gülerek, oynayarak yürümek.
Elveda, öyleyse elveda bundan geri sen, sevgili
yemek

Ben bu yeryüzünü neyleyeyim
Aşksız, arkadaşsız, özgürlüksüz
Denizlerin, dağların güzelliğini,
Altındağın kekliğini
Demir çizmeli hergeleler yerken?
Böyle bir zamanda
Şairler, neyleyeyim bu şiirleri ben
Tahta atlardan, uçurtmalardan sözeden.
Boyuna ağlamak geliyorsa içimden
Kendi küçük ekmeğini yitireceğimden değil,
Artık, yeni giynek, yeni ayakkabı
Yeni don, yeni gömlek alamayacağımdan
Artık caddelerde sempatik yüzler
bulamayacağımdan değil,

Daha büyük, daha büyük sorun:
Ne şair diliyle, ne kuş diliyle, ne tanrı diliyle
Ahbaplar, insanca konuşalım
Uçurumlarında uyuduğumuz uygarlık
Büsbütün yalınayak mı bırakıp bizi göçecek?

Durun, durun hele
Bir matara suyumuz daha var içecek,
Alnı gelincik çelengiyle süslü
Kutsal özgürlük yiğitleri,
Sarsarak bir kez daha göğü, yeri

Tank - tank, top _ top mermi - mermi
Türkü söylemek günü geldi.

Göğsümüzün altında çarptıkça yüreğimiz
Savunacağız biz
Güneşi, havayı, suyu ve insanı,
Savunacağız biz
Kalbin öğrettiği
En güzel şeyi
Vatanı...

Hasan Izzettin Dinamo

SEN NE BİÇİM YAZARSIN

Ekmek aslan ağzında
Sen ne biçim yazarsın
Zulüm var, mapusluk var
Sen ne biçim yazarsın

El aklı akıl bozar
Güçlü zayıfı ezer
Seni de birgün sezer
Sen ne biçim yazarsın

Düzen vurgun düzeni
Nerden bilsin güzeli
Sustururlar ozanı
Sen ne biçim yazarsın

Biter mi bu sürgünlük
Ömür kısa bir günlük
Elbet olur kırgınlık
Sen ne biçim yazarsın

Çok ozan geldi geçti
Kimi asıldı göçtü
Kimi de daha düştü
Sen ne biçim yazarsın

Deme **U**YSAL kâr etmez
Düşman seni yâr etmez
Bilenler inkâr etmez
Sen ne biçim yazarsın

Ahmet Uysal

BİZİM davamız,
Hor görülenleri
Ezilenleri devletin ve ülkenin
Gerçek efendileri yapma,
Sömürücülerin saltanatına son verip
Demokratik halk iktidarını kurma davasıdır...

Yılmaz Güney

CEM KARACA

PARKA

Her akşam o köşeye asılırdı o parka
Paltoya para yokki, ondan alındı parka
Bir sabah onun sırtında çıktı gitti o parka
Dedenin üç aylıktan alınmıştı o parka
Kirli yeşil bir renkte eskiceydi o parka
Bir sabah onun sırtında çıktı gitti o parka
Üst cebi sökülmüştü kullanılmıştı parka
Parkasıyla vurulmuş yatar iken buldular
Dört hain kurşun deymiş delik deşikti parka
Baba eski tornacı, gözünü çapak almış
Dede bir bacağını Sakaryada bırakmış
Ananın gözü yaşlı umut ona bağlamış
Küçük kardeşi bu yıl Siyasal'a gidecek
Paltoya para yokki oda parka giyecek
Ananın gözü yaşlı delikleri dikecek
Bir sabah onun sırtında çıktı gitti o parka
Parkasıyla vurulmuş yatar iken buldular
Dört hain kurşun deymiş delik deşikti parka
Parka parka parka parka
Parkasıyla vurulmuş yatar iken buldular

İHTARNAME

Çeken Türk halkı
Çekilen siz siz siz..
Konu: Bal gibi bilirsiniz
Çöl çöl çöl babo
Su yok yol yok derman yok
Kum kum kum... Babo
Kum gibi dert var derman yok
Vazgeçtik cennet yolundan
Ölsek yunmaya suyumuz yok
De lan
Biz biz biz babo
Daha çokken sizlerden
Dur dur dur babo
Gayri yeter etme lan
Kağnılar kaza yapmazlar, trafikten ölememki
Gel efendim gel gel gel
Sultanım ol gel... De lan.

NIYAZI

Aney aney dağlar taşlar bu toprak
Yıllar yılı yaralıdır sorulmaz
Gelen gelir giden gider peşpeşe
Ne biçim toprak bu dertten yorulmaz

Anadolum Anadolum hallarım
Savaşta ya şehitsiz ya gazi
Barışta hiç sorma benim hallarım
Nereden bakarsan bak Niyazi

Ne çok insan gelip geçti buradan
Hiçbirinin farkı yok hatıradan
Hal bilmeze bakıp bu toprak matraktan
Kaşıkların tutar güler yorulmaz
Acı acı güler durur yorulmaz

Karacam der çağır emmini dayını
Söyle bıraksınlar üçün birini
Adam gibi alsa herkes payını
Hepimize yeter bu toprak yorulmaz

BENİ SİZ DELİRTTİNİZ

Beni siz delirttiniz evet evet.
Evet siz siz siz
Kırmızı ışıkta geçen şoförler
Ve boşverli türküler
Sahil yolundaki kazalar
Denize düşen şu uçak
Beyaz camda hayvanlar ve reklamlar
Yeşilçamda haldır bacak
Beni siz delirttiniz evet evet
Evet siz siz siz
Rüşvetler uçaklar ve mobilyalar
Ve ahlak üstüne nutuklar
Günden güne ufalan ekmekler
Pasta yesin efendiler
Gaz tenekesiyle su kuyrukları
Ve bir başbuğun buyrukları
Beni siz delirttiniz evet evet
Evet siz siz siz
Darılmaca yok ben bir deliyim
Ama beni siz belirttiniz
Gelin katılın sizde bize
Bizde herkese yer var
Dostlarım hep Napolyon hepsi Sezar
Bol miktarda Hitlerde çıkar

GURBET

Gonca gonca gülerini derem dedim deremedim,
Yollar uzak sana haber edem dedim edemedim,
Halay halay çektim seni, ağıt ağıt ağlarım,
Felek gurbet dedi vurdu yolu gurbete yazarım:

Asri gurbet kesti attı.
Sana gelen yollarımı
Gayri ben kimlere desem
Çara bulmaz hallarımı.

Oy beni beni
Belalı beni
Gencecik yaşımda,
Yandırdı beni.

TAMIRCI ÇIRAĞI

Şu gönlüme bir ateş düştü yanar ha yanar yanar
Ümit gönlümün ekmeği umar ha umar umar
Elleri ak yumuk yumuk ojeli tırnakları
Nerelere gizlensin şu avcum nasırları
Otomobili tamire geldi dün bizim tamirhaneye
Görür görmez vurularak başladım ben sevmeye
Ayağında uzun etek dalga dalga saçları
Ustam seslendi uzaktan oğlum al takımları
Bir romanda okumuştum buna benzer bir şeyi
Cildi parlak kâğıt kaplı pahalı bir kitaptı
Ne olmuş nasıl olmuşsa âşık olmuştu genç kız
Gine böyle bir durumda tamirci çıragına
Ustama dedimki bugün giymeyim tulumları
Arkası Kuşlu aynamda taradım saçlarımı
Gelecekti bugün geri arabayı almaya
O romandaki hayali belki gerçek yapmaya
Durdu zaman durdu dünya girdi içeri kapıdan
Öylece bakakaldım gözümü ayırmadan
Arabanın kapısını açtım, girsin içeri
Kalktı hilâl kaşları sordu kim bu serseri
Çekti gitti arabayla egzozuna boğuldum
Gözümde tomurcuk yaşları ağır ağır doğruldum
Ustam geldi sırtıma vurdu unut dedi romanları
İşçisin sen işçi kal giy dedi tulumları.

NERDESİN

Nerdesin
Söyle söyle canım kardeşim
Akşam oidu karagözlüm nerdesin
Of of nerdesin
Daha yeni düştüm derde
Yem oiurum kuşa kurda
Yüce dağlar oldu perde
Nerdesin...
İhtiyarlık şu canıma
Yoksulluk ocağıma
Kar yağdı ömrüm dağına
Nerdesin
Gönül bağım talan oldu
Seviyordun yalan oldu
Seni benden alan oldu
Nerdesin

BEYAZ ATLI

Beyaz atlı şimdi geçti buradan
Süvarisi can evinden vurulmuş
Çıksın dağlar taşlar aradan
Beyaz atın süvarisi yorulmuş

Dağlar taşlar bu hasretten eridi
Yolarını kara duman bürüdü
Hak yoluna beyaz atlı yürüdü
Beyaz atlı şimdi geçti buradan

Elleri elime değmez olaydı
Gözleri gözümü görmez olaydı
Bu gönül o gönlü sevmez olaydı
Beyaz atlı şimdi geçti buradan

NAMUS BELÂSI

Düştüm mahpus damlarına öğüt veren bol olur
Toplasam o öğütleri burdan köye yol olur.
Ana baba bacı kardaş dar günümde el olur
Namus belâsına kardaş döktüğümüz kan bizim.

Hep bir hallı Turhallıyız biz bize benzeriz.
Yüzbin kere tövbe eder gene şarap içeriz
At bizim, avrat bizim, silâh bizim, şan bizim,
Namus belâsına kardaş yatarız zindan bizim.

Kız gelinim suna boylum doyamadan bizbize,
Besmeleyle yüzün açıp oturmadan diz dize,
Almış kaçırmışlar seni çökertmişler ıssıza.
Namus belâsına kardaş kıydığımız can bizim

Ağam kurban beyim kurban hallarımı eyledim,
Ne bir eksik, ne bir fazla hepsi tamam söyledim.
Kır kalemi! Kes cezamı! Yaşamayı neyledim?
Namus belâsına kardaş verdiğimiz can bizim.

BİZİM DAVAMIZ

İşsizlere iş,
Topraksızlara toprak,
Okuyamayanlara okul
Hastalara şifa verme davasıdır...

Yılmaz Güney

1 MAYIS İŞÇİ MARŞI

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulum ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin Emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin - Emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Vermeyin insana izin
Kanması ve susması için,
Kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir
Gelen ışıklı günler

Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider.

MARŞLAR

EGE DENIZI KARARINCA

Ege denizi kararınca
Dağlar uykuya dalar
O simsiyah ovalarda
Isyan ateşi yanar

Varlığımız feda olsun
Bu uğurda, savaşa
Yemin ettik biz devrimciler
Sosyalizmi kurmaya

Ayla yıldız parlayacak
Emekçinin kalbinde
Kazma kürek patlayacak
Faşistlerin beyninde.

HAYAT DENİLEN KAVGAYA GİRDİK

Hayat denilen kavgaya girdik
Çelik adımlarla yürüyoruz
Biz bu karanlık yolun sonunda
Doğacak güneşi bekliyoruz

Dağları aşıyor bak yakınlaşıyor
Ayla yıldıza hep koşun
Bu bir rüya değil, bu bir hülya değil
Yıldızıdır kurtuluşun

Kara deryalarda bir fenersin
Senin ışığında yürüyoruz
Biz bu karanlık yolun sonunda
Doğacak güneşi bekliyoruz

Fabrikalarda biz, tarlalarda biziz
Biziz hayatı yaratan
Dil farkı bilmeyiz, din farkı bilmeyiz
Sanki doğduk bir anadan

Anamız amele sınıfdır
Yurdumuz bütün cihandır bizim
Hazırlandık son kanlı kavgaya
Başta bayrağımız sosyalizm

Bay ağını yükselt, daha daha yükselt
Yükselt bayrağını yukarı
Bugüne vuralım yarını kuralım
Kaldıralım sınıfları

Fabrikalarda biz, tarlada biziz
Biziz hayatı yaratan
Dil farkı bilmeyiz, din farkı bilmeyiz
Sanki doğduk bir anadan

IŞÇI HALAYI

Fabrikaya gireriz
İşimizi biliriz
Sınıf savaşı için
Canımızı veririz

Geliyor işçi alayı
Devrimciler çeksin bayrağı

Sermayenin gücünü
Emperaylist zulmünü
Yıkacağız mutlaka
Halk iktidarı günü

Geliyor işçi alayı
Devrimciler çeksin bayrağı

Çalışsın fabrikalar
Sürülsün hep tarlalar
İşçi köylü önünde
Sosyalist bir düzen var

Geliyor işçi alayı
Devrimciler çeksin bayrağı

PARTİZAN

Kıtlıkta ve soğuklarda
Şehirde ve tarlalarda
Lenin'in işaretiyle
Ayaklandı partizan

Beyazların elinde kalan
Son kıyıya varmak için
Dağlardan ve ovalardan
İlerledi partizan

Kan ve can bedelidir bu zafer
Dokuzyüzonyedilerde
Karlarda ve fırtınada
Kurtardılar Sovyeti

Beyaz orduyu yenerek
Ezerek atamanları
Bitirdiler
Denizin kıyısında

GÜNDOĞDU HEP UYANDIK

Gündoğdu hep uyandık
Siperlere dayandık
Bağımsızlık ugruna da
Alkanlara boyandık

Yolumuz devrim yolu
Gelin kardaşlar gelin
Yurdumuza yanki doldu
Vurun kardaşlar vurun

İşçi köylü hep hazırız
Bozuk düzene karşı
Halk savaşı vereceğiz
Emperyalizme karşı

Yolumuz devrim yolu
Gelin kardaşlar gelin
Yurdumuza düşman doldu
Vurun kardaşlar vurun

UYAN ARTIK UYKUNDAN

Uyan artık uykundan uyan
Uyan, esirler dünyası
Zulme karşı hıncımız volkan
Bu ölüm dirim kavgası
Yıkalım bu köhne düzeni
Biz başka âlem isteriz
Bizi hiçe sayanlar bilsin
Bundan sonra her şey biziz

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonelle
Kurtulur insanlık

Tanrı, paşa, bey, ağa, sultan,
Nasıl bizleri kurtarır?
Bizi tüm kurtaracak olan,
Kendi kollarımızdır.
Yükselt kurtuluş bayrağını
Zulmü rüzgârlara savur
Körükle devrim ocağını
Tavı gelen demire vur

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

Hem fabrikalar hem de toprak
Her şey emekçinin malı
Tufeyliye tanımayız hak,
Dünya emeğin olmalı
Cellâtların döktükleri kan
Bir gün kendilerini boğacak
Bu kan denizinin ufkundan
Kızıl bir güneş doğacak

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

AĞIT

Vur ulan köpek dölü vurduğun herbir ölü
Canlanır çiçek açar, her çiçekte bin tohum
Her tohumda vurduğun o yiğit doğar yaşar

İşte bak en öndeyiz
Halkız biz tükenmeyiz
Tarihler yazar bizi
Biz tarih yazanlarız...

Top tüfek ateş ölüm vız gelir bize
Gömüyoruz şehitleri kalplerimize
İstemez vadetmeyin cenneti bize
Dünya cennet olmalı alın terimizle

Bir değil beş-on değil
Bin değil milyon değil
Üçbuçuk milyarız biz...
Kovma ile gitmeyiz
Kırma ile bitmeyiz
Her diyarda varız biz

Biz birgün çalışmasak
Çarklar durur sular kurur
Toprak küser biz ekmeksek
Çağlar döner hayat durur

VEDAT DEMİRCİOĞLU MARŞI

Bir sabah uykusunda
Polisi saldırdılar
Demircioğlu Vedat ı
Coplarla öldürdüler
Coplarla yumruklarla
Vurdular öldürdüler

Gencecik çocuklardı
Belki siz de gördünüz

Ellerinde pankartlar
Yolda gidiyorlardı
Özgürlük istiyorlar
Özgürlük diyorlardı

Altıncı Filo derler
Belki siz de gördünüz

Kıbrıs'ta karşımıza
Çıktılar durdurdular
Boğaz'da karşımıza
Çıktılar öldürdüler
Boğaz'da karşımıza
Çıktılar öldürdüler

Kurtuluş Savaşında
Belki siz de gördünüz

Demircioğlu bir değil
Halkımız gibi çoğul
Belki siz de gördünüz
Geliyor çağıl çağıl
Geliyor çağıl çağıl
Geliyor çağıl çağıl

KANA KAN GEREKTİR UMUT KANDADIR

Bir seher vaktinde yola çıkalım
Od'a verip konakların yakalım
Münkir düzenini kökten yıkalım
Kana kan gerektir umut kandadır

Taylan yumruğunu sıksın da gelsin
Battal silâhını kapsın da gelsin
Kuseyri bayrağı atsın da gelsin
Kana kan gerektir umut kandadır

Açıp göğsümüzü kalkan edelim
Çekip silahları al kan edelim
O al bayrakları yelken edelim
Kana kan gerektir umut kandadır.

Cantekin der gayri bitsin çilemiz
Aksın coşkun sularımız selimiz
Ergeç alınacak bizim öcümüz
Kana kan gerektir umut kandadır

VUR KARDAŞ

Yurdun hep yanki doldu
Gel kavgaya gir kardaş
Halkın kula kul oldu
Düşmanını bil kardaş kardaş

Verdiğin emek senin
Işlenen toprak senin
Ve seni ezenleri
Teker teker vur kardaş kardaş

Özlenen gün yaklaştı
Sabrımız doldu taştı
Devrimciler birleşti
Gel bize katıl kardaş kardaş

Verdiğin emek senin,
Işlenen toprak senin
Ve seni ezenleri
Onar onar vur kardaş kardaş

Belki devrimciler ölür
Ama, devrimler sürer
Devrim için canın ver
Devrim için öl kardaş kardaş

Verdiğin emek senin
İşlenen toprak senin
Ve seni ezenleri
Yüzer yüzer vur kardaş kardaş

DEVRİM MARŞI

Türkiye dağlarında çiçekler açar
Devrimci halk ordusu ateşler saçar

Devrimci demek inanmış demek
Kendini davaya adamış demek

Filistin'de döğüşen kardaşımızdır.
Yeni Vietnam'lar şiarımızdır.

Dünya halkları kavgaya girer
Emperyalizm kâğıttan kaplandır.

HEY GÖKLERE DUMAN DURMUŞ DAĞLAR HEY

Hey göklere duman durmuş dağlar hey
Değirmenin üstü her gün yer almaz
Dinle ağa, dinle paşa, dinle hey
Sen söylersin o susar mı belli olmaz

Kızılırmak akar suyun içerler
Aç kalırlar yurttan yurda göçerler
Varıp eylem köprüsünü geçerler
Çamın başı her gün kar mı belli olmaz

Umman artık olanlar böyle olsun
Yeniçağda mızrak çuvala girsin
Vergi versin, düğün versin, can versin
Verdiler mi, aldılar mı belli olmaz

KAVGA SESLERİ GELİYOR

Kavga sesleri geliyor
Köylerden ve şehirlerden
Sosyalizm ilerliyor
Bugün esir yarın herşey hey hey
Bugün esir yarın herşey

Adımlar sarsıyor yeri
Gidiyoruz kurmak için
Biz sosyalist Türkiye'yi
Bugün esir yarın herşey hey hey
Bugün esir yarın herşey

Bayrağımızdaki şiar
Traktör, toprak köylünündür
Fabrikalar işçilerin
Bugün esir yarın herşey hey hey
Bugün esir yarın herşey

Aydınlar ve köylüler
Rehberimiz işçilerdir
Partimize dolsun saflar
Bugün esir yarın herşey hey hey
Bugün esir yarın herşey

DAYANIŞMA

Haydi unutmayalım
Nerden biz gücü alırız
Hem açken hem de tokken
Haydi unutmayalım
Bu dayanışmayı

İşçileri tüm dünyanın
Bir amaçta birleşin
Dünyadaki nimetleri
Hep beraber paylaşın

Haydi unutmayalım
Nerden biz gücü alırız
Hem açken hem de tokken
Haydi unutmayalım
Bu dayanışmayı

Zenci, beyaz, sarı, esmer
Birleşen özgür olur
Kendileri konuşsalar
Halklar hemen dost olur

Haydi unutmayalım
Nerden biz gücü alırız
Hem açken hem de tokken
Haydi unutmayalım
Bu dayanışmayı

İşçileri tüm dünyanın
Birlikten kuvvet doğar
Senin kızıl birliklerin
Her türlü zulmü boğar

Haydi unutmayalım
Soruyu somut soralım
Hem açken hem de tokken
Bu dünya kimin dünyası,
Gelecek kimindir?

SANAT VE EDEBİYAT ÜZERİNE

Yazarlarımız ve sanatçılarımız sanat ve edebiyat çalışmalarını elbette yapacaklardır; ama onların esas görevi, halkı iyi anlamak ve iyi tanımaktır. Yazarlarımızın ve sanatçılarımızın şimdiye kadar bu konuda takındıkları tavır nasıl olmuştur? Bence, onların bilgileri ve anlayışları eksiktir ve «yiğitliğini gösterecek yer bulamayan bir kahraman»a benzemektedirler. Bilgi eksikliği ne demektir? Halkı iyi tanımamak demektir. Yazarların ve sanatçıların, ne anlattıkları kişiler hakkında, ne de okurları, dinleyicileri ve seyircileri hakkında doğru dürüst bir bilgileri vardır; hatta onları hiç tanımadıkları söylenebilir. İşçileri, köylüleri, askerleri hiç tanımadıkları gibi, kadroları da iyi tanımıyorlar. Anlayış eksikliği ne demektir? Dili anlamamak, yani, kitlelerin zengin ve canlı diline aşina olmamak demektir. Yazarların ve sanatçıların birçoğu kitlelerden kopuk olduklarından ve boş bir hayat sürdüklerinden pek tabiî ki halkın diline yabancıdırlar. Bunun için de, sadece eserlerini yavan bir dille yazmakla kalmıyorlar, aynı zamanda halkın kullandığı deyimlere ters düşen kendi ipe sapa gelmez deyimlerini de uy-

duryorlar. Birçok yoldaş bir «kitlelere seslenen üslup»tan söz etmeye bayılıyor, peki bu gerçekte ne demektir? Yazarlarımızın ve sanatçılarımızın duygu ve düşüncelerinin işçi, köylü ve asker kitlelerinin duygu ve düşünceleriyle kaynaştırılması demektir. Bu kaynaşmayı gerçekleştirebilmek için yazarlar ve edebiyatçılar kitlelerin dilini ciddiyetle öğrenmek zorundadırlar. Kitlelerin dilini bile büyük ölçüde anlaşılmaz bulursanız, sanat ve edebiyat alanında yaratıcılıktan nasıl söz edebilirsiniz?

Yazarların ve sanatçıların sanat ve edebiyat eserlerini incelemeleri doğrudur, ama Marksizm - Leninizm bilimi bütün devrimciler tarafından incelenmelidir; yazarlar ve sanatçılar bunun dışında kalamazlar. Yazarlar ve sanatçılar, toplumu, yani toplumdaki çeşitli sınıfları, bu sınıfların karşılıklı ilişkilerini ve durumlarını, bu sınıfların maddî ve manevî yapılarını incelemelidirler. Ancak bütün bunları açıkça kavradıktan sonradır ki, muhtevası zengin ve yönü doğru bir sanat ve edebiyata kavuşabiliriz.

MAO ZEDUNG

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÇIKMADAN ÖNCE	7
H. KARADENZ	
Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur	12
RUHI SU	
Erzurum Dağları Kar İle Boran	15
Nefes	16
Koca Bey	17
Bir Düğün Türküsü	18
Drama Köprüsü	19
Almanya'da Çöpçülerimiz	20
Almanya Acı Vatan	22
El Kapıları	23
Aladağ	24
Yemen Türküsü II	25
Yemen Türküsü III	26
Yemen Türküsü I	27

Sayfa

Kaman Ağıdı 28
Sivastopol Marşı 29

YILMAZ GÜNEY
Her Sabah Yeniden Başlıyorum Yaşamaya 31

RAHMI SALTUK

İçerde 33
On Beşlere Ağıt 34
Altın Hızma 35
Cenderme 36
Venseremos 37
Acıyı Bal Eyledik 38
Şerif'e Ağıt 40
Jandarma 41
Guleza: Dersim 42
Kazak Abdal 42

YILMAZ GÜNEY

Gelişme 44

ZÜLFÜ LIVANELI

Selam Olsun 47
Şarkışla 47
Unutma Bizi 48

Sayfa

Ulaş 49
Nurhak 50
Yavaşça 51
Gel Günlerim 52
Bin Boğalar Efsanesi 53
Leylim Ley 57
Boz Atlı Hızır 58
Turna Semahı 60
Geldi Geçti Ömrüm Benim 61
Eşkiya Dünyaya Hükümdar Olmaz 63
Gökten Uçan Telli Turnam 64

YILMAZ GÜNEY

Çözümlenmesi Güç Bunalımlarla 66

NAZIM HIKMET

Türkiye İşçi Sınıfına Selâm 68
Vatan Haini 69
Salkım Söğüt 71
Dünyanın En Tuhaf Mahlûku 73
Kalbim 74
Ustamızın Ölüm Sesi 75
Yankı! 76
Yankının Yankısı 77
Bəyazıt Meydanındaki Ölü 79

Sayfa

Düşman I 80
Düşman II 80

YILMAZ GÜNEY

Çocuk Sesleri Duyuyorum 82

PIR SULTAN ABDAL - YUNUS EMRE

KARACAOĞLAN - SERDARI

Gelin Canlar (Pir Sultan Abdal) 84
Gözleyi Gözleyi (Pir Sultan Abdal) 85
Ben De Bu Yayladan (Pir Sultan Abdal) 86
Açılın Kapılar (Pir Sultan Abdal) 87
Şu Kanlı Zalim (Pir Sultan Abdal) 88
Uyur Idik Uyardılar (Pir Sultan Abdal) 89
Şu Milletin Hak Sancağın (Pir Sultan Ab.) 90
Yüksek Olur Arapatın Kaltağı (Pir S. Ab.) 91
Sana Ibret Gerek Ise (Yunus Emre) 92
Teferrüç Eyleyü Vardım (Yunus Emre) 94
Dervişlik Dedikleri (Yunus Emre) 96
Şöyle Garip Bencileyin (Yunus Emre) 87
Üryan Geldim (Karacaoğlan) 99
Elif Deyi (Karacaoğlan) 100
Güzel Ne Güzel Olmuşsun (Karacaoğlan) 101
Sırrını Gizler (Serdarî) 102

Sayfa

Nesini Söyleyim (Serdarî) 103
YILMAZ GÜNEY

Tarihln 106

CIĞERHUN

Biz Şaşmayız Yolumuzdan 107
Sermayedar 108
Stalin'in Yetmişinci Doğum Yıldönümü 109
Yeter Ağladığım 110
Demokrat Gençliğin Marşı 111
Ey İşçiler Birleşin 113
Ne Güne Dek 115

YILMAZ GÜNEY

Şimdi Sana Korkma Yiğit Ol Diyemem 118

AŞIK İHSANI

Tümünün Bir Derdi Vardı 120
Erfelek'te 121
Biz Varız 122
Yürüyüş 124
Duvar 125
Taban Uyanıyor 127
Örgü 129

Sayfa

YILMAZ GÜNEY

Bizim Dâvâmız 180

GÜNÜMÜZÜN ŞAIRLERI

Dövüşe Dövüşe Yürünecek
(Nihat Behram) 182
Yılmaz Güney Için (Ataol Behramoğlu) 185
Gecekonduda Geçen Çocuklar
(Ataol Behramoğlu) 186
Ay Karanlık (Ahmed Arif) 187
Akşam Erken Iner Mahpusâneye
(Ahmed Arif) 189
Vurulmuşum (Ahmed Arif) 191
Bağımsızlık Marşı (H. I. Dinamo) 198
Özgürlüğe, Barışa, Şiire Şarkı
(H. I. Dinamo) 202
Özgürlük Türküsü (H. I. Dinamo) 204
Sen Ne Biçim Yazarsın (Ahmet Uysal) 207

YILMAZ GÜNEY

Bizim Dâvâmız 210

CEM KARACA

Parka 212

Sayfa

İhtarname 213
Niyazi 214
Beni Siz Delirttiniz 215
Gurbet 216
Tamirci Çırağı 217
Nerdesin 218
Beyaz Atlı 219
Namus Belâsı 220

YILMAZ GÜNEY

Bizim Dâvâmız 222

MARŞLAR

1 Mayış İşçi Marşı 223
Ege Denizi Kararınca 226
Hayat Denilen Kavgaya Girdik 227
İşçi Halayı 229
Partizan 230
Gündoğdu Hep Uyandık 231
Uyan Artık Uykudan 232
Ağıt 234
Vedat Demircioğlu Marşı 235
Kana Kan Gerektir, Umut Kandadır 237
Yiğit Kardaş 238
Devrim Marşı 240

Sayfa

Hey Göklere Duman Durmuş Dağlar Hey 241
Kavga Sesleri Geliyor 242
Dayanışma 244

MAO ZEDUNG

Sanat ve Edebiyat Üzerine 246

son söz

«KİTAP UZLAŞMAYICI TAVRIN SON KALESİDİR. ZORBA REJİMLER BUNU BİLDİKLERİ İÇİN, İKTİDARA GELDİKTEN SONRA İLK TAVIRLARI KİTABA KARŞI OLMAKTADIR: YAKARLAR ONU YA DA YASAKLARLAR»

JEROME LİNDON

Fiatı : 15 TL.